

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงปฏิบัติการ เพื่อแก้ไขพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ ของนักเรียนโรงเรียนบ้านเปือยทานตะวันพิทยาสรรพ์สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาสกลนคร เขต 2 ซึ่งผู้วิจัยได้ดำเนินการ 2 วงรอบ โดยนำเสนอผลการ วิเคราะห์ข้อมูลตามความมุ่งหมายของการวิจัย ดังนี้

1. เพื่อศึกษาปัญหาพฤติกรรมไม่พึงประสงค์ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษา ตอนต้น โรงเรียนบ้านเปือยทานตะวันพิทยาสรรพ์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาสกลนคร เขต 2
2. เพื่อหาแนวทางการแก้ไขพฤติกรรมไม่พึงประสงค์ของนักเรียนระดับ มัธยมศึกษาตอนต้นโรงเรียนบ้านเปือยทานตะวันพิทยาสรรพ์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาสกลนคร เขต 2
3. เพื่อติดตามผลการดำเนินงานการแก้ไขปัญหามาตรียมพฤติกรรมไม่พึงประสงค์ ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นโรงเรียนบ้านเปือยทานตะวันพิทยาสรรพ์ สำนักงาน เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนครเขต 2

การดำเนินการพัฒนาในวงรอบที่ 1

1. ขั้นวางแผน (planning)

การศึกษาปัญหาพฤติกรรมไม่พึงประสงค์ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษา ตอนต้น โรงเรียนบ้านเปือยทานตะวันพิทยาสรรพ์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาสกลนคร เขต 2 ว่ามีปัญหาอะไรบ้าง และมีลักษณะเป็นอย่างไร มีขั้นตอน และ การดำเนิน ได้แก่ การศึกษาวิเคราะห์เอกสารที่เกี่ยวข้อง การสัมภาษณ์การประชุม ร่วมกันเพื่อวางแผนดำเนินงาน โดยมีรายละเอียด 1.1 การวิเคราะห์เอกสารที่เกี่ยวข้อง

ในการศึกษาปัญหาพฤติกรรมไม่พึงประสงค์ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนบ้านเปือยทานตะวันพิทยาสรรพ์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 2 มีเอกสารที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ รายงานทะเบียนประวัติเกี่ยวกับพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น จากฝ่ายกิจการนักเรียน พบว่า นักเรียนที่มีปัญหาพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ จะมีผลกระทบต่อคุณภาพการศึกษาของโรงเรียน ส่งผลต่อคุณภาพชีวิตของตัวนักเรียนเอง ถ้าไม่ได้รับการแก้ไขและนับวันจะลุกลามขยายวงกว้างขึ้นเรื่อยๆ โรงเรียนบ้านเปือยทานตะวันพิทยาสรรพ์ดำเนินการระบบดูแลช่วยเหลือติดตามนักเรียนตามรูปแบบที่มีอยู่ประกอบด้วยระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยการลงโทษนักเรียนและนักศึกษาพุทธศักราช 2548 แต่การดำเนินงานด้านระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนพบว่ายังไม่บรรลุผลตามเป้าหมาย โดยเฉพาะปัญหาด้านพฤติกรรมประกอบด้วย

- 1) พฤติกรรมไม่ส่งงาน
- 2) พฤติกรรมหนีเรียน
- 3) การแต่งกายผิดระเบียบ
- 4) พฤติกรรมการไม่แสดงความเคารพ

จึงมีความจำเป็นต้องหาแนวทางในการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมนักเรียนให้เหมาะสม โดยการร่วมมือกันระหว่างผู้บริหาร ครู นักเรียน ผู้ปกครอง

2. การสัมภาษณ์

ผู้วิจัยได้ทำการสัมภาษณ์ครู ผู้ปกครอง นักเรียน ซึ่งเป็นผู้ให้ข้อมูลเพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับ ปัญหาพฤติกรรมอันที่ไม่พึงประสงค์ของนักเรียนโรงเรียนบ้านเปือยทานตะวันพิทยาสรรพ์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนครเขต 2

2.1 การสัมภาษณ์ครู ผู้ปกครองนักเรียนและเพื่อนนักเรียนโดยใช้แบบสัมภาษณ์ พบว่า มีนักเรียนคบเพื่อนที่ไม่อยากเข้าเรียน นักเรียนมีปัญหาเข้ากับเพื่อนในห้องไม่ได้ ดังผลที่ได้จากการสัมภาษณ์ครู ผู้ปกครอง และเพื่อน ซึ่งเป็น ผู้ร่วมวิจัยดังต่อไปนี้

“...นักเรียนบางคนไม่อยากเข้าเรียนเพราะ เพื่อนที่ไม่เข้าเรียนชวนให้หนีเรียนเพราะไม่สนใจเรียนจึงอยากได้เพื่อนร่วมการหนีเรียนด้วย...”

(รัตนวัฒน์ คำวงษ์, ครู สัมภาษณ์, 2556)

“...การสอนของครูบางคนไม่มีกิจกรรมที่แปลกใหม่ ทำให้ขาดการสนใจจากนักเรียน บางครั้งนักเรียนปฏิบัติกิจกรรมไม่ได้ก็บ่นหรือบางคนออกนอกบทเรียนมากเกินไป..”

(ชนาทิพย์ นามสมมติ. ผู้ปกครอง. สัมภาษณ์, 2556)

“...เพื่อนบางคนไม่สนใจทำงานส่งครู ชวนกันไม่เข้าเรียนส่วนมากจะเป็นคนเดิมๆ..”

(ชลลิตา ชำนาญแก้ว. เพื่อนนักเรียน. สัมภาษณ์, 2556)

นักเรียนกลุ่มที่มีปัญหาทางด้านการหนีเรียน ไม่เข้าเรียนที่ก่อให้เกิดปัญหามีหลายอย่าง กล่าวคือ เพื่อนชักชวนไม่ให้เข้าเรียน การสอนของครู การเข้ากับเพื่อนในห้อง หรือแม้แต่นักเรียนเอง ก็เป็นองค์ประกอบของปัจจัยที่ไม่เข้าเรียน จึงก่อให้เกิดปัญหาดังกล่าว

2.2 การสัมภาษณ์นักเรียนที่มีพฤติกรรมไม่พึงประสงค์

ผู้วิจัยได้ทำการสัมภาษณ์นักเรียนที่มีพฤติกรรมไม่พึงประสงค์เพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยที่เป็นสาเหตุของการเกิดพฤติกรรมไม่พึงประสงค์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนบ้านเปือยทานตะวันพิทยาสรรพ์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 2 โดยใช้แบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้างดังผลที่ได้จากการสัมภาษณ์นักเรียนดังต่อไปนี้

2.2.1 ปัจจัยทางครอบครัว

การวิเคราะห์ปัจจัยที่เป็นสาเหตุของพฤติกรรมไม่พึงประสงค์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนบ้านเปือยทานตะวันพิทยาสรรพ์สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 2 ทั้ง 30 คน จากการสอบถามพบว่าปัจจัยทางครอบครัวที่ส่งผลกระทบต่อพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ของนักเรียนมากที่สุด (f =14) สถานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวนักเรียนที่ไม่ดี รองลงมา คือ พ่อแม่แยกกันอยู่หรือหย่าร้างกัน ทำให้มีการเลี้ยงดูตามใจมากเกินไป (f =8) ถัดมา คือ การเดินทางมาโรงเรียนถ้าวันไหนนำรถจักรยานยนต์มาโรงเรียนก็จะไม่เข้ามาในโรงเรียนเพราะนัดกับเพื่อนไปที่อื่นแทน (f =5) และสุดท้าย คือ อาศัยอยู่กับคนอื่นที่ไม่ใช่บิดา มารดา หรืออาศัยอยู่กับยาย ทำให้การดูแลเอาใจใส่ไม่เพียงพอ เลยติดเพื่อน พอเพื่อนชวนไปไหนก็ไปไม่คิดอะไร (f =3) ดังข้อความข้างต้นจากการสัมภาษณ์ดังต่อไปนี้

“..รายได้ของครอบครัวผมไม่ค่อยดี เนื่องจากพ่อกับแม่มีอาชีพทำนา ทำให้ครอบครัวมีรายได้ไม่พอกับรายจ่าย บางครั้งต้องลาโรงเรียนเพื่อไปช่วยพ่อแม่ทำงานหาเงิน...”

(เด็กชาย ฝ, นามสมมติ. นักเรียน. สัมภาษณ์, 2556)

“..พ่อกับแม่ไปทำงานที่ต่างจังหวัด ส่งเงินมาให้ยาย แต่บางครั้งรายรับก็ไม่เพียงพอกับรายจ่าย ทำให้ไม่มีเงินซื้ออุปกรณ์การเรียนบางอย่างเพิ่มเติม จึงทำให้ไม่มีงานส่งคุณครู..”

(เด็กชาย ฝ, นามสมมติ. นักเรียน. สัมภาษณ์, 2556)

“..นอนตื่นสายแล้วมาโรงเรียนไม่ทัน พอมาถึงก็ไม่เข้าเรียนเพราะกลัวคุณครูทำโทษ และอายเพื่อนๆ ที่เรียนด้วยกัน เมื่อถูกครูทำโทษ..”

(เด็กชาย ฎ, นามสมมติ. นักเรียน. สัมภาษณ์, 2556)

“..พอนั่งกินเหล้าทุกวัน แม่ก็เล่นการพนันก็เลยทำให้โดนเพื่อนๆ ล้อเลียน ทำให้รู้สึกโกรธก็เลยแสดงพฤติกรรมบางอย่างที่ไม่เหมาะสมออกมา..”

(เด็กชาย ข, นามสมมติ. นักเรียน. สัมภาษณ์, 2556)

“..พ่อกับแม่แยกทางกัน พ่อก็ไปมีภรรยาใหม่ แม่ก็ไปมีสามีใหม่ ผมก็อาศัยอยู่กับยาย ทำให้ผมไม่ได้รับการอบรมนิสัยเท่าที่ควร..”

(เด็กชาย ก, นามสมมติ. นักเรียน. สัมภาษณ์, 2556)

“...นำรถจักรยานยนต์มาโรงเรียน ก็เลยชวนกันไปเล่นเกมส่ แทนที่จะเข้าโรงเรียน ก็เลยชวนกันไปที่อื่น พอถึงเวลากลับก็กลับตามปกติ..”

(เด็กชาย ฐ, นามสมมติ. นักเรียน. สัมภาษณ์, 2556)

“..อยู่กับยาย และยายก็ไม่ได้สนใจอะไรมากนัก เลยติดเพื่อน พอเพื่อนชวนไปไหนมาไหนมาไหนก็ไป เลยไม่ได้คิดอะไร..”

(เด็กชาย ฒ, นามสมมติ. นักเรียน. สัมภาษณ์, 2556)

2.2.2 ปัจจัยทางโรงเรียน

การวิเคราะห์ปัจจัยที่เป็นสาเหตุของพฤติกรรมไม่พึงประสงค์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนบ้านเปือยทานตะวันพิทยาสรรพ์ จากการสอบถามพบว่าพบว่าปัจจัยทางโรงเรียนที่ส่งผลกระทบต่อการศึกษาเกิดพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ของนักเรียนมากที่สุดคือ กฎระเบียบทางโรงเรียน รองลงมาคือกระบวนการ

จัดการเรียนการสอนไม่ดึงดูดความสนใจ ครูผู้สอนให้งานโดยการจดบันทึกมากเกินไป เนื้อหาที่เรียนยากเกินไป ทำให้นักเรียนเรียนเข้าใจได้ช้ามาก ถัดมาคือบุคลิกภาพของครู เข้มงวดมากเกินไป ถัดมาคือ สภาพแวดล้อมสภาพแวดล้อมและบรรยากาศภายใน โรงเรียน สุดท้าย การให้ความช่วยเหลือ ห้องสมุดมีแต่หนังสือเก่าๆและคับแคบ ห้องคอมพิวเตอร์ไม่เพียงพอ ดังข้อความบางตอนจากการสัมภาษณ์ต่อไปนี้

“..กฎระเบียบของโรงเรียนในการแต่งชุดมาโรงเรียน บางวันชุดนักเรียน บางวันชุดกิจกรรม บางวันชุดลูกเสือ ถ้าแต่งมาผิดระเบียบหรือไม่ครบก็จะโดนทำโทษ..”

(เด็กชาย ต, นามสมมติ. นักเรียน. สัมภาษณ์, 2556)

“..วันไหนมีการตรวจระเบียบ ทรงผม เครื่องแต่งกาย ทำให้ไม่ยอมมาเพราะทรงผมผิดระเบียบ...”

(เด็กชาย ท, นามสมมติ. นักเรียน. สัมภาษณ์, 2556)

“..กระบวนการจัดการเรียนรู้ของครูไม่น่าสนใจ ทำให้ไม่ยอมเรียน ในรายวิชานั้นๆ..”

(เด็กชาย ธ, นามสมมติ. นักเรียน. สัมภาษณ์, 2556)

“..ครูให้นักเรียนทำงานโดยการจดมากเกินไปทำให้นักเรียนเกิดความขี้เกียจ เนื่องจากมีการบันทึก มากกว่าการเรียนแบบทำกิจกรรมอื่น..”

(เด็กหญิง ญ, นามสมมติ. นักเรียน. สัมภาษณ์, 2556)

“..การจัดกระบวนการเรียนรู้ของครูไม่ค่อยมีการให้นักเรียนได้แสดงออกถึงความสามารถ มีแต่การนั่งฟังครูบรรยายอย่างเดียว..”

(เด็กชาย พ, นามสมมติ. นักเรียน. สัมภาษณ์, 2556)

“..การจัดกระบวนการเรียนรู้ เนื้อหาวิชาที่เรียนมีความยากมากเกินไป ทำให้ไม่ตั้งใจเรียน ทำการบ้านไม่ได้ ไม่มีงานส่ง..”

(เด็กชาย บ, นามสมมติ. นักเรียน. สัมภาษณ์, 2556)

“..เนื้อหาวิชาที่เรียนมีความยากมากเกินไป ทำให้ไม่สามารถตอบคำถามที่ครูถามได้ ทำให้คุณครูพูดตักทอนกำลังใจในการเรียน ทำให้รู้สึกหงุดหงิดและโกรธ..”

(เด็กชาย ฟ, นามสมมติ. นักเรียน. สัมภาษณ์, 2556)

“..กิจกรรมในชั้นเรียนมีน้อยมาก มีแต่ทฤษฎีมากเกินไป ไม่มีการปฏิบัติ ทำให้ไม่อยากเรียน..”

(เด็กชาย ก, นามสมมติ.นักเรียน. สัมภาษณ์, 2556)

“..ห้องสมุดมีแต่หนังสือเก่าๆ ทำให้เมื่อครูสั่งงานหรือให้การบ้านก็หาข้อมูลที่จะทำการบ้านไม่ได้ เพราะแหล่งค้นคว้าและหนังสือไม่เพียงพอ ทำให้ทำการบ้านไม่ได้ เลยไม่มีงานส่ง..”

(เด็กชาย ฉ, นามสมมติ. นักเรียน. สัมภาษณ์, 2556)

2.2.3 ปัจจัยด้านตัวนักเรียน

การวิเคราะห์ปัจจัยที่เป็นสาเหตุของพฤติกรรมไม่พึงประสงค์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนบ้านเปือยทานตะวันพิทยาสรรพ์ จากการสอบถามพบว่าปัจจัยด้านตัวนักเรียนที่ส่งผลกระทบต่อพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ของนักเรียนมากที่สุดคือ การคบเพื่อน เพื่อนชวนหนีเรียนก็หนีตาม รองลงมา คือ บุคลิก และนิสัยส่วนตัวของตัวเอง ความสนใจในเนื้อหาวิชาเรียนที่ยากเรียนไม่เข้าใจ ถัดมาคือ เจตคติต่อวิชาเรียน ต่อครูผู้สอน เช่น ชอบตำหนิ และสุดท้าย ความมีระเบียบวินัย ความรับผิดชอบในตัวเอง ไม่ทำการบ้าน ดังข้อความบางตอนจากการสัมภาษณ์ต่อไปนี้

“..เพื่อนชวนไปกินส้มตำร้านใกล้โรงเรียน บางครั้งก็ชวนไปที่อื่น เช่น เล่นเกมส์ เข้าไปในตัวเมือง แปลงผักหลังโรงเรียน ..”

(เด็กหญิง ข, นามสมมติ. นักเรียน. สัมภาษณ์, 2556)

“..เพื่อนไม่ให้ลอกการบ้าน ก็เลยไม่มีงาน ทำให้ไม่มีงานส่ง..”

(เด็กชาย จ, นามสมมติ. นักเรียน. สัมภาษณ์, 2556)

“..ไม่ชอบวิชานี้ เพราะไม่ถนัดวิชานี้เลย เลยไม่ตั้งใจเรียน เลยทำการบ้านไม่ได้ และไม่มีงานส่ง

(เด็กชาย ป, นามสมมติ. นักเรียน. สัมภาษณ์, 2556)

“..คบเพื่อน แล้วเวลาเพื่อนชวนไปไหนแล้วถ้าเราไม่ไปกับเพื่อนเวลาไปไหนมาไหนกลัวเพื่อนไม่ชวนเราอีก กลัวเข้ากลุ่มไม่ได้..”

(เด็กหญิง ก, นามสมมติ. นักเรียน. สัมภาษณ์, 2556)

“..ครูผู้สอน เพราะชอบดุๆ และก็ตำหนินักเรียนเวลานักเรียนตอบคำถามไม่ได้ ก็เลยรู้สึกโกรธ จนทำพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมออกมา..”

(เด็กชาย ฝ, นามสมมติ. นักเรียน. สัมภาษณ์, 2556)

“...ลืมทำการบ้านมาส่งคุณครู..”

(เด็กชาย ม, นามสมมติ. นักเรียน. สัมภาษณ์, 2556)

“..เห็นเพื่อนแต่งตัวแปลกๆ ดูแล้วเท่ดี ก็เลยทำตาม..”

(เด็กชาย ธ, นามสมมติ. นักเรียน. สัมภาษณ์, 2556)

2.3 การสัมภาษณ์ครู

ผู้วิจัยได้ทำการสัมภาษณ์ครูผู้ร่วมวิจัยเพื่อรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยที่เป็นสาเหตุของการเกิดพฤติกรรมไม่พึงประสงค์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนบ้านเปือยทานตะวันพิทยาสรรพ์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา สกลนคร เขต 2 ในระหว่างวันที่ 7 พฤศจิกายน 2556 ถึงวันที่ 8 พฤศจิกายน 2556 โดยใช้แบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้างดังผลที่ได้จากการสัมภาษณ์นักเรียนดังต่อไปนี้

2.3.1 สาเหตุของการเกิดพฤติกรรมไม่พึงประสงค์ของนักเรียนพบว่า นักเรียนที่หนีเรียนเกิดจากหลายสาเหตุ สาเหตุหลักคือ นักเรียนแต่งกายไม่ถูกระเบียบของโรงเรียน โรงเรียนให้นักเรียนแต่งชุดนักเรียนมาโรงเรียนในวันที่ไม่มีกิจกรรมหรือวันที่ไม่ได้เรียนวิชาพลศึกษา แต่นักเรียนใส่ชุดพละมาโรงเรียน บางคนไม่ใส่ถุงเท้า บางคนเหยียบส้นรองเท้า บางคนมีปัญหาด้านการเรียน เรียนไม่ทันเพื่อน เนื้อหาที่เรียนยาก ทำนักเรียนทำการบ้านไม่ได้ เลยไม่มีงานส่ง บางคนตอบคำถามไม่ได้โดนครูดุตำหนิ มีเจตคติที่ไม่ดีต่อบางรายวิชา รวมทั้งตัวครูผู้สอนในรายวิชานั้นๆ ลอกเลียนแบบเพื่อนในการแต่งกายเพราะคิดว่ามันเท่ และเพื่อต้องการเข้ากลุ่มกันกับเพื่อน ดังข้อความบางตอนจากการสัมภาษณ์ดังต่อไปนี้

“แต่งกายไม่ถูกระเบียบของโรงเรียน ไม่ใส่ถุงเท้า ใส่รองเท้าแตะมาโรงเรียน เอาเสื้อปล่อยลยชาย..”

(ศีกฤทธิ เทียมราช. ครู. สัมภาษณ์, 2556)

“แต่งกายไม่ถูกระเบียบของโรงเรียน ไม่ใส่ถุงเท้า ใส่รองเท้าแตะมาโรงเรียน อ้างหาเหตุผลนาๆ เพื่อที่จะได้ไม่ต้องถูกลงโทษ..”

(พิสมัย สุวรรณการ. ครู. สัมภาษณ์, 2556)

“..สาเหตุมาจากตัวนักเรียนเอง บางคนไม่ทำการบ้านเลยโดนครูดุตำ และทำโทษ ทำให้เกิดความไม่พอใจแล้วแสดงพฤติกรรมไม่เหมาะสม..”

(ชมัพร พุทธิวาณิชย์. ครู. สัมภาษณ์, 2556)

“..การคบเพื่อนถ้าเลือกคบเพื่อนที่มีความตั้งใจ ชยันทำงานส่งนักเรียนก็จะชยันตามแต่ถ้าคบเพื่อนที่มีแต่ความซี้เกียจ นักเรียนก็จะซี้เกียจตามเพื่อน..”

(วรวรรณ วัชรเสถียร. ครู. สัมภาษณ์, 2556)

“..เวลาเรียนเป็นคนไม่อยู่กับที่ ชอบก่อกวน ชวนเพื่อนคุย ชอบพูดแทรกเวลาครูสอน..”

(สุรจิตร์ พงศ์สิทธิศักดิ์. ครู. สัมภาษณ์, 2556)

“..ไม่ค่อยให้ความสนใจในการเรียน เวลาเรียนไม่มีความตั้งใจ ใส่ใจในการเรียน ถ้ามไม่ตอบ ไม่ทำงานที่ได้รับมอบหมายส่ง..”

(รัตนวัฒน์ คำวงษ์. ครู. สัมภาษณ์, 2556)

“..นักเรียนที่ไม่ส่งงาน ส่วนใหญ่แล้วจะมีนิสัยซี้เกียจแต่กล้าแสดงออก ซี้สงสัย แต่ถ้าให้ทำงานที่มอบหมายให้ จะไม่ตั้งใจทำงานหรือทำได้สักพักก็เลิก..”

(วิษณุพงศ์ จันทมงคล. ครู. สัมภาษณ์, 2556)

“..นักเรียนที่หนีเรียนส่วนใหญ่เป็นเพศชายเนื่องจากโรงเรียนมีจำนวนนักเรียนหญิงมากกว่านักเรียนชาย ดังนั้นโอกาสในการหาเพื่อนของนักเรียนหญิงจะหาเพื่อนที่ดีได้มากกว่าเพศชาย..”

(อุดม วรณพงษ์. ครู. สัมภาษณ์, 2556)

“..นักเรียนเพศชายจะมีลักษณะติดเพื่อนเนื่องจากเพื่อนที่เป็นเพศชายในห้องมีน้อยถ้าเพื่อนไปไหนนักเรียนก็ต้องตามเพื่อนไปด้วยเพราะกลัวเพื่อนไม่คบไม่ให้เข้าร่วมกลุ่ม..”

(อุดม วรณพงษ์. ครู. สัมภาษณ์, 2556)

“..ส่วนใหญ่แล้วนักเรียนที่แต่งกายผิดระเบียบจะเป็นเพศชาย เพราะคนที่เป็นตัวหลักของกลุ่มแต่งกายผิด ก็จะมีการเลียนแบบของเพื่อนในกลุ่ม เพื่อให้กลมกลืนกันของสมาชิกในกลุ่ม..”

(สุรจิตร์ พงศ์สิทธิศักดิ์. ครู. สัมภาษณ์, 2556)

“..ในตอนกลางวันอากาศร้อน ทำให้นักเรียนไม่อยากทำงานส่ง โดยเฉพาะงานที่ต้องมีการบันทึกลงสมุด ทำให้ไม่มีงานส่งครู..”

(พนมศักดิ์ เหมะธูลิน. ครู. สัมภาษณ์, 2556)

“..มีเจตคติที่ไม่ดีต่อรายวิชานั้นๆ รวมทั้งครูผู้สอน ทำให้ไม่อยากเข้าเรียน ถ้าเข้าเรียนก็จะไม่ทำงานที่ได้รับมอบหมายส่งครู..”

(ดวงกมล มหาโยธี. ครู. สัมภาษณ์, 2556)

“..ฝ่ายกิจการนักเรียนต้องมีการเดินดูว่ามีนักเรียนคนไหนบ้างที่ไม่เข้าเรียน แต่งกายผิดระเบียบ หรือไม่ทำงานในคาบเรียนที่ได้รับมอบหมาย จากนั้นสอบถามสาเหตุของการมีพฤติกรรมอย่างนั้น ลงโทษนักเรียนที่ทำผิดโดยเหมาะสมกับความผิด โดยจะต้องไม่มีการพ่นพ่น เพื่อกะตุ้นและเตือนใจไม่ให้นักเรียนกระทำผิดอีก..”

(อุดม วรรณพงษ์. ครู. สัมภาษณ์, 2556)

“..นักเรียนชายมีการเกาะกลุ่มกันอยู่หลังห้องน้ำและไม่ยอมเข้าห้องเรียนเมื่อถึงชั่วโมงเรียน..”

(วิชณพงศ์ จันทมงคล. ครู. สัมภาษณ์, 2556)

“..นักเรียนชายไม่เข้าห้องเรียนเมื่อถึงชั่วโมงเรียน ชอบมารวมกลุ่มกันเตะตะกร้อ..”

(พิสมัย สุวรรณการ. ครู. สัมภาษณ์, 2556)

“..ถ้าวันไหนโรงเรียนมีกิจกรรม นักเรียนก็จะอ้างว่าไปรวมกิจกรรมแล้วก็เลยไม่เข้าเรียนในตอนบ่าย เมื่อครูสั่งงานก็ไม่รู้เรื่องเพราะไม่ได้ถามเพื่อนจึงไม่ได้ทำงานมาส่ง..”

(รัตนวิณฉวี คำวงษ์. ครู. สัมภาษณ์, 2556)

“..วิธีแก้ไขและติดตามนักเรียนที่หนีเรียน จะต้องให้ครูประจำวิชาเช็คนักเรียนทุกคาบแล้วรายงานให้ฝ่ายกิจการนักเรียนทราบ เพื่อทำการติดตามและถามเหตุผลหรือสาเหตุของการหนีเรียนในครั้งนั้น..”

(วรวรรณ วัชรเสถียร. ครู. สัมภาษณ์, 2556)

“..ในการแก้ไขปัญหาพฤติกรรมไม่พึงประสงค์ของนักเรียนที่มีความเหมาะสมและประสบผลสำเร็จ คือ การที่ทุกคนมีส่วนร่วมมีส่วนเกี่ยวข้องในการแก้ปัญหาดังกล่าว ไม่ว่าจะเป็นผู้บริหาร ผู้ปกครองนักเรียน ต้องคอยสอดส่อง ดูแลเอาใจใส่นักเรียนในความดูแลของตน โดยเริ่มจากครูที่ปรึกษา ก่อน เพราะว่าครูที่ปรึกษาจะรู้จักข้อมูลพื้นฐานของนักเรียนที่อยู่ในการดูแลของตัวเองเป็นอย่างดี..”

(สมหวัง มหาวัง. ผู้อำนวยการ. สัมภาษณ์, 2556)

2.4 การประชุมร่วมกันเพื่อวางแผนการดำเนินการ

ผู้วิจัยและผู้ร่วมวิจัยได้ดำเนินการประชุมร่วมกันเพื่อวางแผนดำเนินการแก้ไขพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ของนักเรียนโรงเรียนบ้านเปือยทานตะวันพิทยาสรรพ์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศงขลา เขต 2 ในวันที่ 8 พฤศจิกายน 2556 ณ ห้องประชุมโรงเรียนบ้านเปือยทานตะวันพิทยาสรรพ์ เพื่อชี้แจงเหตุผล ให้คณะครูได้ทราบถึงความมุ่งหมายของการดำเนินการเพื่อแก้ไขพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ของนักเรียนและขอความร่วมมือกับคุณครูที่ปรึกษาเพื่อให้ความร่วมมือในการแก้ปัญหาพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ของนักเรียนตลอดจนร่วมกันศึกษาสภาพและสาเหตุของการแสดงพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ในโรงเรียนบ้านเปือยทานตะวันพิทยาสรรพ์ ศึกษาแนวทางและวิธีป้องกันการเกิดพฤติกรรมไม่เหมาะสมของนักเรียน จากเอกสารงานวิจัย หนังสือ อินเทอร์เน็ต ฯลฯ และร่วมกันวางแผนดำเนินการ ซึ่งผู้ร่วมวิจัยทุกคนมีความต้องการและสมัครใจที่จะแก้ไขปัญหาพฤติกรรมไม่พึงประสงค์ของนักเรียน ดังนั้นที่ประชุมจึงมีมติให้ดำเนินการแก้ไขพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ของนักเรียน โดยกำหนดแนวทางในการแก้ไขปัญหาพฤติกรรมไม่พึงประสงค์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ดังนี้

2.4.1 จัดกิจกรรมส่งเสริมการมีส่วนร่วมของนักเรียนมากขึ้น

ประกอบด้วย

1. กิจกรรมการพบพ่อครูแม่ครู
2. กิจกรรมการอบรมคุณธรรมจริยธรรม
3. กิจกรรมการให้คำปรึกษาแบบเผชิญความจริง
4. กิจกรรมดนตรีพาเพลิน
5. กิจกรรมกีฬานอกเวลา
6. กิจกรรมการเยี่ยมบ้านนักเรียน

2.4.2 การนิเทศภายใน

โดยกำหนดผู้รับผิดชอบแต่ละกิจกรรมดังตาราง

ตาราง 8 แต่งตั้งผู้รับผิดชอบกิจกรรมเพื่อแก้ไขปัญหาการเกิดพฤติกรรมไม่พึงประสงค์

กิจกรรม	ผู้รับผิดชอบกิจกรรม
กิจกรรมการพบพ่อครูแม่ครู	นายอุดม วรรณพงษ์ นางดวงกมล มหาโยธี
กิจกรรมการอบรมคุณธรรม จริยธรรม	ดร.สมหวัง มหาวัง
กิจกรรมการให้คำปรึกษาแบบเผชิญความจริง	ดร.สมหวัง มหาวัง นางกนกวรรณ บุญโสภิต
ดนตรีพาเพลิน	นายพนมศักดิ์ เหมะธูลิน
กิจกรรมกีฬานอกเวลา	นายศักดิ์ เทียมราช นายสุรจิตร พงศ์สิทธิศักดิ์ นายวิศรุต พรหมชัย
กิจกรรมการเยี่ยมบ้านนักเรียน	นางชมัยพร พุทธิวาณิชชัย นางพิสมัย สุวรรณการ นางรัตนวันฉวี คำวงษ์ นายวิษณุพงศ์ จันทมงคล

2. ชั้นปฏิบัติการ(Action)

การหาแนวทางการแก้ไขพฤติกรรมไม่พึงประสงค์นักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นโรงเรียนบ้านเปือยทานตะวันพิทยาสรรพ์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 2

ผู้วิจัยและผู้ร่วมวิจัยได้ดำเนินการตามแนวทางแก้ไขพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ของนักเรียนโรงเรียนบ้านเปือยทานตะวันพิทยาสรรพ์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 2 ซึ่งประกอบด้วย

2.1 การจัดกิจกรรมส่งเสริมให้นักเรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนมากขึ้น ตั้งแต่วันที่ 8 พฤศจิกายน 2556 ถึงวันที่ 5 มกราคม 2557

2.2.1 กิจกรรมการพบพ่อครูแม่ครู

2.2.1.1 ครูผู้ดูแลรับผิดชอบ ซึ่งเป็นผู้ร่วมวิจัย ศึกษาข้อมูลกลุ่มเป้าหมายเป็นรายบุคคล เพื่อศึกษาปัญหาและสาเหตุและปัจจัยที่เกี่ยวข้องต่อการเกิด

ปัญหา และทำการอบรม ให้คำปรึกษา พูดคุยตั้งแต่วันที่ 8 พฤศจิกายน 2556 ถึงวันที่ 5 มกราคม 2557 ที่ ห้องพักครู

2.2.1.2 นักเรียนกลุ่มเป้าหมาย ทั้ง 30 คน เข้าพบครูผู้ดูแลรับผิดชอบ กิจกรรม ซึ่งเป็นผู้ร่วมวิจัย หลังจากที่ทำกิจกรรมหน้าเสาธงเสร็จสิ้นลง ก่อนที่จะให้นักเรียนไปเรียนตามตารางการเรียน เพื่อให้ครูผู้ดูแลรับผิดชอบได้ทำการพบปะพูดคุย อบรมให้ข้อคิดเตือนใจให้กับนักเรียนกลุ่มเป้าหมาย

2.2.1.3 ครูผู้ดูแลรับผิดชอบ ซึ่งเป็นผู้ร่วมวิจัย รายงานจำนวน นักเรียนที่มาเรียนและขาดเรียนให้กับครูเวรและบันทึกเป็นข้อมูล

2.2.1.4 ครูผู้ดูแลรับผิดชอบ ซึ่งเป็นผู้ร่วมวิจัยบันทึกการปฏิบัติงาน การเข้าพบ พ่อครูแม่ครูของนักเรียนกลุ่มเป้าหมาย ทั้ง 30 คนในแต่ละวัน

2.2.1.5 ครูผู้รับผิดชอบประเมินผลการเปลี่ยนแปลงของนักเรียน กลุ่มเป้าหมายหลังจากมีการเข้าร่วมกิจกรรมการพบพ่อครูแม่ครูเสร็จสิ้นลง

2.2.2 กิจกรรมการอบรมคุณธรรม จริยธรรม

2.2.2.1 ครูผู้ดูแลรับผิดชอบ ซึ่งเป็นผู้ร่วมวิจัย ศึกษาข้อมูล กลุ่มเป้าหมายเป็นรายบุคคล เพื่อศึกษาปัญหาและสาเหตุและปัจจัยที่เกี่ยวข้องต่อการเกิด ปัญหา และทำการอบรมเกี่ยวกับคุณธรรม จริยธรรม โดยมีการบูรณาการโครงการ คุณธรรม เข้ามาเป็นส่วนหนึ่งกระบวนการดำเนินกิจกรรม วันที่ 11 พฤศจิกายน 2556 ที่ หอประชุมโรงเรียนบ้านเปือยทานตะวันพิทยาสรรพ์

2.2.2.2 ดำเนินการทำการอบรมเกี่ยวกับคุณธรรม จริยธรรม โดยให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาทุกคนเข้าร่วมกิจกรรม มีการบูรณาการโครงการคุณธรรม เข้ามาเป็นส่วนหนึ่งกระบวนการดำเนินกิจกรรม อบรมพูดคุย ตามกระบวนการของกิจกรรม สร้างสัมพันธภาพ พูดคุย พิจารณา ทำความเข้าใจ ดำเนินการช่วยเหลือโดยวิทยากรและ ครูผู้รับผิดชอบและ

2.2.2.3 จัดกิจกรรมให้นักเรียนกลุ่มเป้าหมายทั้ง 30 คน ให้มีส่วนร่วม โดยมีการแบ่งกลุ่ม และจัดให้นักเรียนกลุ่มเป้าหมายจะได้แทรกเข้าไปในแต่ละกลุ่ม และทำกิจกรรมร่วมกัน มีการเล่นเกมเพื่อความสนุกสนานและผ่อนคลายความเครียด

2.2.2.4 ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มมารายงานการร่วมทำกิจกรรมในการ อบรมคุณธรรม หรือการเปิดใจ โดยให้วิเคราะห์ตัวเองถึง ข้อดีและข้อเสียของตัวเอง และ จะมีวิธีการแก้ข้อบกพร่องของตัวเองได้อย่างไรในทุกครั้งที่เข้าร่วมกิจกรรม โดยจะเน้น

นักเรียนกลุ่มเป้าหมายเป็นหลัก

2.2.2.5 ครูผู้ดูแลรับผิดชอบ ซึ่งเป็นผู้ร่วมวิจัย ประเมินผลการเปลี่ยนแปลงของนักเรียนกลุ่มเป้าหมายหลังการดำเนินกิจกรรมการอบรมคุณธรรม จากนั้นรวบรวมข้อมูลมาวิเคราะห์ผล และทำการส่งข้อมูลให้ผู้วิจัย

2.2.3 กิจกรรมการให้คำปรึกษาแบบเผชิญความจริง

2.2.3.1 ครูผู้ดูแลรับผิดชอบ ซึ่งเป็นผู้ร่วมวิจัย ศึกษาข้อมูลกลุ่มเป้าหมายเป็นรายบุคคล เพื่อศึกษาปัญหาและสาเหตุและปัจจัยที่เกี่ยวข้องต่อการเกิดปัญหา และทำการพูดคุยให้คำปรึกษา

2.2.3.2 ครูผู้ดูแลรับผิดชอบ ซึ่งเป็นผู้ร่วมวิจัย ดำเนินการให้การพูดคุยให้คำปรึกษา โดยมีการปฐมนิเทศและเริ่มการให้คำปรึกษา เพื่อสร้างสัมพันธภาพที่ดีระหว่างผู้ให้คำปรึกษากับนักเรียน ให้ได้รับความอบอุ่นคุ้นเคย และไว้วางใจจากผู้ให้คำปรึกษา และเพื่อให้นักเรียนทราบและเข้าใจวัตถุประสงค์ของการให้คำปรึกษา จากนั้นก็เข้าสู่การให้คำปรึกษาแบบเผชิญความจริง ตามรูปแบบของกระบวนการ

2.2.3.3 ให้นักเรียนกลุ่มเป้าหมายเข้ารับการรับคำปรึกษา โดยรูปแบบของการให้คำปรึกษาจะเป็นการแนะนำตนเอง ข้อมูลพื้นฐาน โดยให้นักเรียนวิเคราะห์จุดแข็งและจุดด้อยของตัวเองแล้วอภิปรายแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกันกับเพื่อน

2.2.3.4 เมื่อนักเรียนกลุ่มเป้าหมายได้อภิปรายถึงปัญหาของตัวเองร่วมกับเพื่อนเสร็จแล้ว ครูก็ให้คำปรึกษาเกี่ยวกับแนวทางในการแก้ปัญหาให้กับนักเรียนอีกครั้งหนึ่ง โดยจะต้องไม่กระทบกระเทือนสิทธิของตัวนักเรียนและคนอื่น ๆ

2.2.3.5 ครูผู้ดูแลรับผิดชอบ ซึ่งเป็นผู้ร่วมวิจัย ประเมินผลการเปลี่ยนแปลงของนักเรียนกลุ่มเป้าหมายหลังการดำเนินกิจกรรมการให้คำปรึกษาแบบเผชิญความจริง จากนั้นรวบรวมข้อมูลมาวิเคราะห์ และทำการส่งข้อมูลให้ผู้วิจัย

2.2.4 กิจกรรมดนตรีพาเพลิน

2.2.4.1 ครูผู้ดูแลรับผิดชอบ ซึ่งเป็นผู้ร่วมวิจัย ศึกษาข้อมูลกลุ่มเป้าหมายเป็นรายบุคคล เพื่อศึกษาปัญหาและสาเหตุและปัจจัยที่เกี่ยวข้องต่อการเกิดปัญหา และทำการพูดคุยเพื่อสร้างสัมพันธภาพ ระหว่างครูกับนักเรียนก่อนการดำเนินกิจกรรม

2.2.4.2 ครูผู้ดูแลรับผิดชอบ ซึ่งเป็นผู้ร่วมวิจัย ดำเนินการให้การพูดคุยให้กำลังใจ เพื่อสร้างสัมพันธภาพที่ดี ระหว่างผู้ให้คำปรึกษากับนักเรียน ให้ได้รับความ

อบอุ่นคุ้นเคย และไว้วางใจจากนั้นดำเนินการตามกระบวนการของกิจกรรมโดยใช้ดนตรีเข้ามาเป็นส่วนหนึ่งของกิจกรรม เพื่อให้ให้นักเรียนได้ผ่อนคลายความวิตกกังวล และพร้อมที่จะทำกิจกรรมร่วมและนักเรียนกลุ่มเป้าหมายจะเป็นนักเรียนที่มีความสนใจที่จะเล่นดนตรีอยู่แล้ว โดยใช้เวลานอกเหนือจากการเรียนทำกิจกรรมช่วงเวลา 16.00 น.– 17.30 น. ซึ่งเครื่องดนตรีที่เล่นจะเป็นลักษณะอุปกรณ์ดนตรีสากล เช่น กลองชุด กีตาร์ เบส และวงโยธวาทิต ซึ่งเป็นวงประจำโรงเรียน

2.2.4.3 ให้ความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับชั้นดนตรีที่นักเรียนสนใจ โดยให้หลักการและวิธีการเล่นอย่างถูกต้องและมอบหมายชั้นดนตรีชั้นนั้นให้นักเรียนเป็นคนดูแลรับผิดชอบและรักษาเสมือนเครื่องดนตรีชั้นนั้นเป็นของตัวเองของนักเรียนเอง และเพื่อเป็นการเพิ่มกำลังใจให้กับตัวนักเรียนเองที่ครูให้ความสำคัญ

2.2.4.4 ครูผู้ดูแลรับผิดชอบ ซึ่งเป็นผู้ร่วมวิจัย ประเมินผลการเปลี่ยนแปลงของนักเรียนกลุ่มเป้าหมายหลังการดำเนินกิจกรรมดนตรีพาเพลินจากนั้นรวบรวมข้อมูลมาวิเคราะห์ และทำการส่งข้อมูลให้ผู้วิจัย

2.2.5 กิจกรรมกีฬานอกเวลา

2.2.5.1 ครูผู้ดูแลรับผิดชอบ ซึ่งเป็นผู้ร่วมวิจัย ศึกษาข้อมูลกลุ่มเป้าหมายเป็นรายบุคคล เพื่อศึกษาปัญหาและสาเหตุและปัจจัยที่เกี่ยวข้องต่อการเกิดปัญหา และทำการพูดคุยเพื่อสร้างสัมพันธภาพ ระหว่างครูกับนักเรียนก่อนการดำเนินกิจกรรม

2.2.5.2 ครูผู้ดูแลรับผิดชอบ ซึ่งเป็นผู้ร่วมวิจัย ดำเนินการให้การพูดคุยให้กำลังใจ เพื่อสร้างสัมพันธภาพที่ดี ระหว่างผู้ให้คำปรึกษากับนักเรียน ให้ได้รับความอบอุ่นคุ้นเคย และไว้วางใจจากนั้นดำเนินการตามกระบวนการของกิจกรรมโดยใช้เวลาหลังเลิกเรียนช่วงเวลา 16.30 น.– 17.30 น. ทำกิจกรรม โดยใช้กีฬา ได้แก่ ฟุตบอล วอลเลย์บอล เปตอง เพื่อให้นักเรียนได้ร่วมกิจกรรม และทำกิจกรรมร่วมกับครู และเพื่อน ๆ

2.2.5.3 ครูผู้ดูแลรับผิดชอบ ซึ่งเป็นผู้ร่วมวิจัย ประเมินผลการเปลี่ยนแปลงของนักเรียนกลุ่มเป้าหมายหลังการดำเนินกิจกรรมกีฬานอกเวลาจากนั้นรวบรวมข้อมูลมาวิเคราะห์ และทำการส่งข้อมูลให้ผู้วิจัย

ตาราง 9 รายชื่อนักเรียนที่เป็นนักเรียนกลุ่มเป้าหมายที่เล่นกีฬาแต่ละประเภทในกิจกรรมกีฬานอกเวลา

ฟุตบอล	วอลเลย์บอล	เปตอง
เด็กชาย ก	เด็กชาย ข	เด็กชาย ฎ
เด็กชาย ค	เด็กชาย บ	เด็กชาย ฐ
เด็กชาย จ	เด็กชาย ป	เด็กชาย ฑ
เด็กชาย ฉ	เด็กชาย ผ	เด็กชาย ฝ
เด็กชาย ช	เด็กหญิง ญ	เด็กชาย พ
เด็กชาย ซ	เด็กหญิง ฑ	เด็กชาย ว
เด็กชาย ฌ		
เด็กชาย ฎ		
เด็กชาย ฒ		
เด็กชาย ณ		
เด็กชาย ด		
เด็กชาย ต		
เด็กชาย ถ		
เด็กชาย ท		
เด็กชาย ฬ		
เด็กชาย ม		
เด็กชาย ร		
เด็กชาย น		

2.2.6 กิจกรรมการการเยี่ยมบ้านนักเรียน

2.2.6.1 ครูผู้ดูแลรับผิดชอบซึ่งเป็นผู้ร่วมวิจัย รวบรวมข้อมูล เพื่อศึกษาวิเคราะห์ปัญหาสาเหตุและปัจจัยที่เกี่ยวข้องต่อการเกิดปัญหา จัดกิจกรรมการเยี่ยมบ้านโดยกำหนดผู้รับผิดชอบกิจกรรมการเยี่ยมบ้าน ดังตาราง

ตาราง 10 กำหนดผู้รับผิดชอบการเยี่ยมบ้านนักเรียน

ครูผู้รับผิดชอบ	นักเรียนที่ได้รับการเยี่ยมบ้าน	ที่อยู่นักเรียน	กำหนดวันเยี่ยมบ้าน
นางชมัยพร พุทธิวาณิชชัย	เด็กชาย ก เด็กชาย ฉ เด็กชาย ฉน เด็กชาย ด เด็กชาย ต เด็กหญิง ญ เด็กชาย ฐ เด็กชาย ฝ เด็กชาย ว	- บ้านน้อยหนองบัว	20 พฤศจิกายน 2556
นางพิสมัย สุวรรณการ	เด็กชาย ฎ เด็กชาย ฒ เด็กชาย ท เด็กชาย ฟ เด็กชาย ม เด็กหญิง ซ	- บ้านเปือย	20 พฤศจิกายน 2556
นางรัตวีฉนิ ค้ำวงษ์	เด็กชาย ถ เด็กชาย ช เด็กชาย ฬ เด็กชาย ฎ เด็กชาย ฐ เด็กชาย พ	- บ้านทานตะวัน	20 พฤศจิกายน 2556

ตาราง 10 (ต่อ)

ครูผู้รับผิดชอบ	นักเรียนที่ได้รับการเยี่ยมบ้าน	ที่อยู่นักเรียน	กำหนดวันเยี่ยมบ้าน
นายวิชญ์พงศ์ จันทมงคล	เด็กชาย ค เด็กชาย จ เด็กชาย ช เด็กชาย ซ เด็กชาย ฉ เด็กชาย ร เด็กชาย น เด็กชาย บ เด็กชาย ป	- บ้านสร้างแก้วพัฒนา	20 พฤศจิกายน 2556

2.2.6.2 ครูผู้ดูแลรับผิดชอบ ซึ่งเป็นผู้ร่วมวิจัย ดำเนินการเยี่ยมบ้านนักเรียนมีการปรึกษาหารือกันและร่วมมือกันกับผู้ปกครองในการแก้ไขปัญหาเด็กเรียนที่มีพฤติกรรมไม่พึงประสงค์

2.2.6.3 ครูผู้ดูแลรับผิดชอบ ซึ่งเป็นผู้ร่วมวิจัย สรุปผลการเยี่ยมบ้านนักเรียนและวางแผนช่วยเหลือ แก้ไขปัญหาร่วมกับผู้ปกครองและบุคลากรที่เกี่ยวข้อง

3. การนิเทศภายใน

การติดตามและประเมินผลการดำเนินงานของกลุ่มผู้ร่วมวิจัยโดยการนิเทศภายใน มีจุดมุ่งหมายเพื่อช่วยเหลือ และให้คำแนะนำ หาแนวทางแก้ไขและปรับปรุงจุดอ่อนในการดำเนินงานเพื่อแก้ไขปัญหาพฤติกรรมไม่พึงประสงค์ ซึ่งได้แก่ พฤติกรรมการไม่ส่งงาน พฤติกรรมการหนีเรียน การแต่งกายผิดระเบียบและการไม่แสดงความเคารพ ของนักเรียน โรงเรียนบ้านเปือยทานตะวันพิทยาสรรพ์ พร้อมทั้งให้กำลังใจแก่คณะครู ซึ่งเป็นผู้ร่วมวิจัย เพื่อให้สามารถดำเนินงานเพื่อแก้ไขปัญหาพฤติกรรมไม่พึงประสงค์ของนักเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยกำหนดแผนการปฏิบัติการนิเทศติดตามการดำเนินงาน เพื่อแก้ปัญหาพฤติกรรมไม่พึงประสงค์ ระหว่างวันที่ 16 พฤศจิกายน 2556 ถึงวันที่ 29 มกราคม 2557 ดังรายละเอียดดังตาราง

ตาราง 11 แผนการปฏิบัติงานการนิเทศติดตามผลการดำเนินงานเพื่อแก้ไขปัญหา
พฤติกรรมไม่พึงประสงค์ของนักเรียน โรงเรียนบ้านเปือยทานตะวันพิทยาสรรพ์

วัน เดือน ปี	การดำเนินงาน / กิจกรรม	ผู้รับผิดชอบ/ผู้นิเทศ
16 พฤศจิกายน 2556	แต่งตั้งคำสั่งมอบหมายงานรับผิดชอบใน การดำเนินการนิเทศ	ดร.สมหวัง มหาวัง นายวิศรุต พรหมชัย
20 ธันวาคม 2556 เวลา 15.30-17.00น.	รายงานผลความคืบหน้าเพื่อแก้ไขปัญหา พฤติกรรมไม่พึงประสงค์ของนักเรียน ปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินการ รับฟัง และแลกเปลี่ยนข้อเสนอนะ ณ ห้องประชุม โรงเรียนบ้านเปือยทานตะวันพิทยาสรรพ์	ดร.สมหวัง มหาวัง
29 มกราคม 2557 เวลา 15.30-17.00น.	ประชุม สรุปผลการดำเนินงาน ชักถาม ปัญหาที่เกิดจากการนิเทศ ห้องประชุม โรงเรียนบ้านเปือยทานตะวันพิทยาสรรพ์ วิเคราะห์ วิจัยกรณี ให้ข้อเสนอนะ ณ ห้อง ประชุมโรงเรียนบ้านเปือยทานตะวันพิทยา สรรพ์	ดร.สมหวัง มหาวัง

การนิเทศติดตามการดำเนินงานเพื่อแก้ไขปัญหาพฤติกรรมไม่พึงประสงค์ของ
นักเรียนโรงเรียนบ้านเปือยทานตะวันพิทยาสรรพ์ เป็นการให้คำแนะนำ ข้อเสนอแนะ เพื่อ
ช่วยเหลือผู้ร่วมวิจัยในขณะดำเนินกิจกรรมต่างๆ เมื่อเจอปัญหาจะได้ปรึกษาร่วมกันหา
แนวทางแก้ไขและเสนอแนะแนวทางการดำเนินงานต่อไป ระหว่างการนิเทศติดตามจะ
มีการประชุม เพื่อรายงานความคืบหน้าของกิจกรรม ชักถามปัญหา อุปสรรคและ
เสนอแนะแนวทางแก้ไข และหลังจากมีการนิเทศสิ้นสุด จะมีการประชุม สรุปผลการนิเทศ
และข้อเสนอแนะต่างๆ ที่เป็นประโยชน์ต่อไป

3. ขั้นสังเกตการณ์ (Observation)

การตรวจสอบผลการดำเนินงานการแก้ไขปัญหาพฤติกรรมไม่พึงประสงค์
ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นโรงเรียนบ้านเปือยทานตะวันพิทยาสรรพ์
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 2

3.1 การสัมภาษณ์

การสัมภาษณ์ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องของแต่ละกิจกรรม ตลอดจนผู้ในเขตเกี่ยวกับปัญหาพฤติกรรมไม่พึงประสงค์นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น พบว่า ครูทุกท่านได้ร่วมกันแก้ปัญหาพฤติกรรมไม่พึงประสงค์ของนักเรียนทุกคน โดยดูจากบันทึกจากการให้คำปรึกษาแบบเผชิญความจริง และการรับคำปรึกษาจากพ่อครู แม่ครู ครูมีการจัดกิจกรรมที่มีความหลากหลายเพิ่มมากขึ้น เนื่องจากคุณครูบางส่วนได้มีการนำเอาเทคโนโลยีเข้ามาช่วยในกระบวนการจัดการเรียนรู้ ทำให้ครูมีกระบวนการจัดการเรียนรู้ที่มีความหลากหลายเพิ่มมากขึ้น ทำให้นักเรียนเกิดความสนใจในสิ่งที่แปลกใหม่ อยากเข้าเรียน อยากทำงานร่วมกับเพื่อน อยากแสดงออกในตัวเอง การจัดกิจกรรมเพื่อแก้ไขปัญหามาตรึมที่ไม่พึงประสงค์ เป็นกิจกรรมที่ดี สามารถทำให้ครู ได้มีโอกาสร่วมมือกันกับผู้ปกครองในการดูแลและแก้ไขปัญหานักเรียน การที่ได้พบปะ พูดคุยกับผู้ปกครองนักเรียนทำให้เกิดความเข้าใจกันทั้งสองฝ่าย ทั้งครูและผู้ปกครองนักเรียน ส่งผลให้นักเรียนบางคนมีพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ลดลง เนื่องจากถ้าเกิดปัญหาอะไรก็สามารถนำปัญหานั้นมาขอคำปรึกษาจากคุณครูได้ ดังข้อความบางตอนจากการสัมภาษณ์ดังนี้

3.1.1 กิจกรรมการพบพ่อครูแม่ครู พบว่า นักเรียนเข้าพบและได้ให้การอบรมพูดคุย และให้คำปรึกษา ลดปัญหาพฤติกรรมไม่พึงประสงค์ของนักเรียนได้เป็นอย่างดี เนื่องจากครูที่รับผิดชอบซึ่งเป็นผู้ร่วมวิจัยเป็นครูที่ พ่อแม่ของนักเรียน ชาวบ้าน และตัวนักเรียนเองให้ความเคารพเป็นอย่างมาก ดังผลการสัมภาษณ์

“..ครูทุกท่านได้ทำการแก้ปัญหาพฤติกรรมไม่พึงประสงค์ของนักเรียนทุกคน โดยดูจากบันทึกแต่ละกิจกรรมที่ได้ร่วมกันแก้ปัญหาค..”

(อุดม วรรณพงษ์. ครู. สัมภาษณ์, 2556)

“..คุณครูทุกท่านได้ดูแลและให้คำปรึกษา ในเรื่องที่มีปัญหา และร่วมทำกิจกรรมร่วมกับนักเรียนเพื่อให้นักเรียนกล้าที่จะแสดงออก และแสดงออกในทางที่ถูกต้องเหมาะสม..”

(ดวงกมล มหาโยธี. ครู. สัมภาษณ์, 2556)

3.1.2 กิจกรรมการอบรมคุณธรรมพบว่า ครูได้มีการจัดกิจกรรมที่ให้นักเรียนได้ร่วมกิจกรรมการเป็นกลุ่มเพื่อสร้างความสามัคคีและความเป็นผู้นำ โดยมีการสอดแทรกคุณธรรมจริยธรรมในกิจกรรมด้วย ดังการสัมภาษณ์บางตอนต่อไปนี้

“..คุณครูมีการจัดกิจกรรมให้นักเรียนร่วมกันทำ สนุกมากครับ ได้แสดงออก ได้ฝึกพูดอธิบาย ได้ร่วมเล่นเกมส์ และได้ข้อคิด เตือนใจจากการทำงานและการร่วมทำกิจกรรมกับเพื่อน..”

(เด็กชาย ฟ, นามสมมติ. นักเรียน. สัมภาษณ์, 2556)

“..คุณครูคอยดูแลเอาใจใส่เพิ่มมากขึ้นกว่าเดิม พูดคุยให้กำลังใจและให้ข้อคิดกับนักเรียนเพื่อเป็นเครื่องเตือนใจในหน้าที่ของเรา..”

(เด็กชาย ม, นามสมมติ. นักเรียน. สัมภาษณ์, 2556)

3.1.3 กิจกรรมการให้คำปรึกษาแบบเผชิญความจริง พบว่า

การให้คำปรึกษาแบบเผชิญความจริงช่วยให้นักเรียนที่มีปัญหาสามารถแก้ปัญหาได้ กล้าตัดสินใจ และเผชิญกับปัญหาที่เกิดขึ้น และแนะนำช่วยเหลือสิ่งอื่นๆเป็นอย่างดี ดังผลการสัมภาษณ์บางตอน ดังนี้

“..ครูให้คำปรึกษา ในทุกเรื่อง และให้คำปรึกษาทุกครั้งที่ผมขอรับคำปรึกษา ทำให้ผมรู้สึกสบายใจมาก..”

(เด็กชาย ป, นามสมมติ. นักเรียน. สัมภาษณ์, 2556)

“..หลังการให้คำปรึกษานักเรียนที่มีปัญหาพฤติกรรมไม่พึงประสงค์ เข้าใจและยอมรับตนเอง ถึงสิ่งที่เกิดขึ้นกับตัวนักเรียน ว่าเป็นเพราะสาเหตุใด..”

(กนกวรรณ บุญโสภิต. ครู. สัมภาษณ์, 2556)

“..นักเรียนที่มีพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์หลังจากที่ได้รับการให้คำปรึกษา นักเรียนมีพฤติกรรมที่เปลี่ยนแปลงไปในทางที่ดีขึ้นอย่างเห็นได้ชัด..”

(สมหวัง มหาวัง. ผู้บริหาร. สัมภาษณ์, 2556)

3.1.4 กิจกรรมดนตรีพาเพลิน พบว่า การใช้กิจกรรมที่มีดนตรีเข้ามาช่วยในการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ของนักเรียน สามารถช่วยให้นักเรียนมีพฤติกรรมที่เปลี่ยนไป นักเรียนที่เคยเป็นคนใจร้อนก็เริ่มที่จะเป็นคนใจเย็นมากขึ้น อารมณ์แจ่มใสขึ้น ไม่มโห่งงายเหมือนเดิม ดังผลการสัมภาษณ์บางตอน ดังนี้..

“..ผมรู้จักการที่จะต้องรอ คิดก่อนทำ แต่ก่อนถ้าผมอยากจะทำอะไรผมก็ทำโดยที่ไม่ได้คิด แต่ตอนนี้ผมรู้สึกเป็นผู้ใหญ่ และมีความสุขในการเล่นดนตรีกับเพื่อนๆ ของผม..”

(เด็กชาย ฟ, นามสมมติ. นักเรียน. สัมภาษณ์, 2556)

“..ปกติเป็นคนโมโหง่าย เพื่อน หรือใครทำอะไรผิดใจหรือพูดอะไรไม่ถูกใจก็จะโกรธ แต่พอได้เข้ามาเล่นดนตรีทำให้รู้สึกสบายใจอย่างบอกไม่ถูก รู้สึกสนุกที่ได้เล่นดนตรีกับเพื่อน รู้สึกใจเย็นมากกว่าเดิม..”

(เด็กชาย ต, นามสมมติ. นักเรียน. สัมภาษณ์, 2556)

3.1.5 กิจกรรมกีฬานอกเวลา พบว่า นักเรียนที่ร่วมกิจกรรม มีพฤติกรรมเปลี่ยนแปลงไปอย่างเห็นได้ชัดเจน เพราะในขณะที่ทำกิจกรรมโดยเฉพาะการเล่นฟุตบอล ซึ่งเป็นกีฬาที่ต้องมีการกระทบกระทั่งกันรุนแรง เมื่อมีการกระทบหรือชนกันเกิดขึ้น ต่างคนต่างก็ให้อภัยกัน และก็ไม่มีความโกรธที่เกิดขึ้นจากพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ ดังผลการสัมภาษณ์บางตอน ดังนี้

“..ปกติเป็นคนโมโหง่ายกับ ใครทำอะไรที่ทำให้ไม่ชอบก็จะหงุดหงิด แต่พอได้เล่นกีฬากับเพื่อนและคุณครู ก็ทำให้มีความอดทนเพิ่มขึ้น รู้จักให้อภัยคนอื่น..”

(เด็กชาย ฎ, นามสมมติ. นักเรียน. สัมภาษณ์, 2556)

“..มีความอดทนเพิ่มขึ้น เห็นใจให้อภัยคนอื่น ข่มใจตัวเองไม่ให้โกรธ ไม่เกิดเหตุการณ์ที่ไม่ดี รู้จักเคารพในการตัดสินใจ รู้จักให้เกียรติคนอื่น..”

(เด็กชาย ซ, นามสมมติ. นักเรียน. สัมภาษณ์, 2556)

3.1.6 กิจกรรมการเยี่ยมบ้านนักเรียน พบว่า การที่ครูได้ออกเยี่ยมบ้านนักเรียนนั้นทำให้ครูได้เห็นสภาพความเป็นอยู่ของนักเรียนและได้เข้าใจความแตกต่างระหว่างบุคคล ได้พบปะกับผู้ปกครอง ได้พูดคุยปรึกษาและหาแนวทางแก้ไขปัญหา พฤติกรรมไม่พึงประสงค์ของนักเรียนร่วมกัน ทำให้นักเรียนมีพฤติกรรมดีขึ้น ดังผลการสัมภาษณ์ ต่อไปนี้

“..การที่ครูได้มีโอกาสไปเยี่ยมบ้านนักเรียนได้รู้สภาพความเป็นอยู่ของนักเรียนได้พูดคุยกับผู้ปกครอง ทำให้เกิดความสัมพันธ์อันดีและความเข้าใจกันทั้งครูและผู้ปกครอง ในการร่วมมือกันแก้ไขปัญหาวุฒิกรรมไม่พึงประสงค์ของนักเรียน ส่งผลให้นักเรียนที่มีพฤติกรรมไม่พึงประสงค์มีจำนวนลดลง..”

(สมปอง นามสมมติ. ผู้ปกครอง. สัมภาษณ์, 2556)

“..ขอบคุณมากที่คุณครูช่วยดูแลลูกให้ และดีใจมากที่ครูออกมาเยี่ยมบ้านในครั้งนี้ เพราะได้มีโอกาสพูดคุยกัน และรู้ว่าครูให้ความช่วยเหลือจนลูกชายเริ่มปรับเปลี่ยนพฤติกรรมไปในทางที่ดีขึ้น..”

(เกษม นามสมมติ. ผู้ปกครอง. สัมภาษณ์, 2556)

“..ดีใจที่ครูเอาใจใส่ ออกมาเยี่ยมบ้าน ขอขอบคุณครูทุกคนที่ช่วยดูแล ลูก เพราะลำพังตัวแม่ก็ดูแลได้เฉพาะที่บ้าน เพราะไม่ทราบเลยว่าเมื่อเขาออกจากบ้านแล้ว เขาเดินทางไปโรงเรียนหรือไม่..”

(นฤมล นามสมมติ. ผู้ปกครอง. สัมภาษณ์, 2556)

3.2 การประเมินกิจกรรมการแก้ปัญหาพฤติกรรมไม่พึงประสงค์ของ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นโรงเรียนบ้านเปือยทานตะวันพิทยาสรรพ์ สำนักงาน เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 2

ในการประเมินครั้งนี้ผู้วิจัยให้กลุ่มเป้าหมายแก้ปัญหาพฤติกรรมไม่พึง ประสงค์จำนวน 30 คน เป็นผู้ประเมินในภาพรวม โดยผลการประเมินนำเสนอดังตาราง 12 ตาราง 12 ผลการประเมินกิจกรรมการแก้ปัญหานักเรียนที่มีพฤติกรรมไม่พึงประสงค์ ของ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนบ้านเปือยทานตะวันพิทยาสรรพ์ สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 2

ข้อ	รายการประเมิน / สอบถาม	ค่าสถิติ (N=30)		แปลผล
		\bar{X}	S.D	
1	กิจกรรมการพบพ่อครูแม่ครูเป็นกิจกรรมที่ให้คำปรึกษากับนักเรียนอย่างเหมาะสม	4.27	0.45	มาก
2	กิจกรรมการอบรมคุณธรรม จริยธรรม มีการจัดกิจกรรมที่มีความเหมาะสม	3.57	0.63	มาก
3	กิจกรรมการให้คำปรึกษาแบบเผชิญความจริงมีความเหมาะสม	4.20	0.41	มาก
4	ความพร้อมและความเหมาะสมในการจัดกิจกรรมดนตรีพาเพลิน	3.43	0.57	ปานกลาง
5	ความเหมาะสมของกิจกรรมกีฬานอกเวลา	4.17	0.46	มาก
6	กิจกรรมการเยี่ยมบ้านนักเรียนของครูผู้ร่วมวิจัยมีความเหมาะสมและมีส่วนในการแก้ปัญหาพฤติกรรมไม่พึงประสงค์ของนักเรียน	4.33	0.48	มาก
รวม		3.95	0.50	มาก

จากตาราง จากการประเมินกิจกรรมการแก้ปัญหาของนักเรียนที่มี พฤติกรรมไม่พึงประสงค์ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนบ้านเปือยทานตะวัน พิทยาสรรพ์สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 2 โดยรวมอยู่ใน ระดับมาก ($\bar{X} = 3.95$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่ามียุทธการประเมินอยู่ในระดับมาก 5 รายการ เรียงลำดับจากมากไปหาน้อย คือ กิจกรรมการเยี่ยมบ้านนักเรียน ($\bar{X} = 4.33$) กิจกรรมการพบพ่อครูแม่ครู ($\bar{X} = 4.27$) กิจกรรมการให้คำปรึกษาแบบเผชิญความจริง ($\bar{X} = 4.20$) กิจกรรมกีฬานอกเวลา ($\bar{X} = 4.17$) และกิจกรรมการอบรมคุณธรรม จริยธรรม ($\bar{X} = 3.57$) ส่วนกิจกรรมดนตรีพาเพลินมีการประเมินอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.43$)

4. ชั้นสะท้อนกลับ (Reflection)

การสะท้อนผลการดำเนินการตามแนวทางการแก้ไขปัญหาพฤติกรรมไม่พึง ประสงค์นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนบ้านเปือยทานตะวันพิทยาสรรพ์ สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 2 ในวันที่ 13 มกราคม 2557 ถึงวันที่ 24 มกราคม 2557 ณ หอประชุมโรงเรียนบ้านเปือยทานตะวันพิทยาสรรพ์ ซึ่งมี 2 แนวทาง คือ กิจกรรมตามแนวทางในการแก้ไขปัญหาพฤติกรรมไม่พึงประสงค์ ซึ่งประกอบด้วย 1)กิจกรรมพบพ่อครูแม่ครู 2)กิจกรรมการอบรมคุณธรรมจริยธรรม 3)กิจกรรมการให้ คำปรึกษาแบบเผชิญความจริง 4)กิจกรรมดนตรีพาเพลิน 5) กิจกรรมกีฬานอกเวลา 6)กิจกรรมการเยี่ยมบ้านและการติดตามผลโดยการนิเทศภายในพบว่า การดำเนิน กิจกรรมแต่ละกิจกรรมมีส่วนร่วมในการแก้ปัญหาพฤติกรรมไม่พึงประสงค์อยู่ในระดับมาก ไม่มีกิจกรรมใดอยู่ในระดับมากที่สุดและมีบางกิจกรรม คือ กิจกรรมดนตรีพาเพลินได้รับการ ประเมินผลอยู่ในระดับ ปานกลาง ดังนั้นในการดำเนินการตามแนวทางแก้ปัญหา พฤติกรรมไม่พึงประสงค์ของนักเรียนจำเป็นต้องมีการดำเนินการในวงรอบที่ 2 ต่อไป

การดำเนินการพัฒนาในวงรอบที่ 2

1. ชั้นวางแผน(Planning)

การศึกษาปัญหาพฤติกรรมไม่พึงประสงค์ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษา ตอนต้น โรงเรียนบ้านเปือยทานตะวันพิทยาสรรพ์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาสกลนคร เขต 2 จากการที่กลุ่มผู้ร่วมวิจัยและผู้นิเทศได้ประชุมระดมสมอง

เพื่อปรึกษาหารือกันในวันที่ 16 พฤศจิกายน 2556 เกี่ยวกับการแก้ไขปัญหาพฤติกรรมไม่พึงประสงค์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนบ้านเปือยทานตะวันพิทยาสรรพ์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศงขลา เขต 2 โดยนำผลสรุปการดำเนินงานในวงรอบที่ 1 มาร่วมกันวิพากษ์ วิเคราะห์ เพื่อหาแนวทางในการพัฒนาวงรอบที่ 2 และที่ประชุมมีมติร่วมกันว่า จะใช้แนวทางในการขยายกรอบเวลา ในการทำกิจกรรมเพิ่มอีก เนื่องจากการดำเนินการในการทำกิจกรรมในวงรอบที่ 1 ใช้เวลาน้อยเกินไป โดยจะดำเนินการตามกิจกรรม ตามแนวทางในการแก้ไขปัญหาพฤติกรรมไม่พึงประสงค์ของนักเรียน คือ 1) กิจกรรมการพบพ่อครูแม่ครู 2) กิจกรรมการอบรมคุณธรรม 3) กิจกรรมการให้คำปรึกษาแบบเผชิญความจริง 4) กิจกรรมดนตรีพาเพลิน 5) กิจกรรมกีฬานอกเวลา 6) กิจกรรมการเยี่ยมบ้านนักเรียน ทั้งนี้ผู้รับผิดชอบจะต้องให้คำแนะนำและเป็นปรึกษาให้กับผู้ที่ดูแลรับผิดชอบการดำเนินกิจกรรมเพื่อแก้ไขปัญหาพฤติกรรมไม่พึงประสงค์แต่ละกิจกรรม ให้สูงขึ้นมากกว่าวงรอบที่ 1 คือให้ได้ระดับมากที่สุด และเพื่อแก้ไขปัญหาพฤติกรรมไม่พึงประสงค์ให้ลดน้อยลง

2. ชั้นปฏิบัติการ(Action)

แนวทางการแก้ไขพฤติกรรมไม่พึงประสงค์ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นโรงเรียนบ้านเปือยทานตะวันพิทยาสรรพ์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศงขลา เขต 2 ดำเนินการดังนี้คือ ผู้วิจัยและผู้ร่วมวิจัยได้ดำเนินการตามแนวทางการแก้ไขปัญหาพฤติกรรมไม่พึงประสงค์ของนักเรียนโดยการจัดกิจกรรม ซึ่งมีทั้งหมด 7 กิจกรรม ตามมติของที่ประชุมมติคือ 1)กิจกรรมการพบพ่อครูแม่ครู 2)กิจกรรมการอบรมคุณธรรม 3) กิจกรรมการให้คำปรึกษาแบบเผชิญความจริง 4)กิจกรรมดนตรีพาเพลิน 5) กิจกรรมกีฬานอกเวลา 6)กิจกรรมการเยี่ยมบ้านนักเรียน โดยเพิ่มอีก 1 กิจกรรมคือ 7)กิจกรรมจิตอาสาพัฒนา โดยขยายกรอบระยะเวลาตั้งแต่วันที่ 1 กุมภาพันธ์ 2557 ถึงวันที่ 28 กุมภาพันธ์ 2557 ในทุกกิจกรรม ดังนี้

2.1 กิจกรรมการพบพ่อครูแม่ครู

2.1.1 ครูผู้ดูแลรับผิดชอบ ซึ่งเป็นผู้ร่วมวิจัย ศึกษาข้อมูล

กลุ่มเป้าหมายเป็นรายบุคคล เพื่อศึกษาปัญหาและสาเหตุและปัจจัยที่เกี่ยวข้องต่อการเกิดปัญหา และทำการอบรม ให้คำปรึกษา พุดคุยตั้งแต่วันที่ 1 กุมภาพันธ์ 2557 ถึงวันที่ 28 กุมภาพันธ์ 2557

ที่ ห้องพักครู

2.1.2 นักเรียนกลุ่มเป้าหมาย ทั้ง 30 คน เข้าพบครูผู้ดูแลรับผิดชอบ กิจกรรม ซึ่งเป็นผู้ร่วมวิจัย หลังจากที่ทำกิจกรรมหน้าเสาธงเสร็จสิ้นลง ก่อนที่จะให้ นักเรียนไปเรียนตามตารางการเรียน เพื่อให้ครูผู้ดูแลรับผิดชอบได้ทำการพบปะพูดคุย อบรมให้ข้อคิดเตือนใจให้กับนักเรียนกลุ่มเป้าหมาย

2.1.3 ครูผู้ดูแลรับผิดชอบ ซึ่งเป็นผู้ร่วมวิจัย รายงานจำนวนนักเรียน ที่มาเรียนและขาดเรียนให้กับครูเวรและบันทึกเป็นข้อมูล

2.1.4 ครูผู้ดูแลรับผิดชอบ ซึ่งเป็นผู้ร่วมวิจัยบันทึกการปฏิบัติงาน การ เข้าพบ พ่อครูแม่ครูของนักเรียนกลุ่มเป้าหมาย ทั้ง 30 คนในแต่ละวัน

2.1.5 ครูผู้รับผิดชอบประเมินผลการเปลี่ยนแปลงของนักเรียน กลุ่มเป้าหมายหลังจากมีการเข้าร่วมกิจกรรมการพบพ่อครูแม่ครูเสร็จสิ้นลง

2.2 กิจกรรมการอบรมคุณธรรม จริยธรรม

2.2.1 ครูผู้ดูแลรับผิดชอบ ซึ่งเป็นผู้ร่วมวิจัย ศึกษาข้อมูล กลุ่มเป้าหมายเป็นรายบุคคล เพื่อศึกษาปัญหาและสาเหตุและปัจจัยที่เกี่ยวข้องต่อการเกิด ปัญหา และทำการอบรมเกี่ยวกับคุณธรรม จริยธรรม โดยมีการบูรณาการโครงการ คุณธรรม เข้ามาเป็นส่วนหนึ่งกระบวนการดำเนินกิจกรรม 1 กุมภาพันธ์ 2557 ถึงวันที่ 28 กุมภาพันธ์ 2557 ที่ หอประชุมโรงเรียนบ้านเปือยทานตะวันพิทยาสรรพ์

2.2.2 ดำเนินการทำการอบรมเกี่ยวกับคุณธรรม จริยธรรม โดยให้ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาทุกคนเข้าร่วมกิจกรรม มีการบูรณาการโครงการคุณธรรม เข้ามา เป็นส่วนหนึ่งกระบวนการดำเนินกิจกรรม อบรมพูดคุย ตามกระบวนการของกิจกรรม สร้างสัมพันธภาพ พูดคุย พิจารณา ทำความเข้าใจ ดำเนินการช่วยเหลือโดยวิทยากรและ ครูผู้รับผิดชอบ

2.2.3 จัดกิจกรรมให้นักเรียนกลุ่มเป้าหมายทั้ง 30 คน ให้มีส่วนร่วม โดยมีการแบ่งกลุ่ม และจัดให้นักเรียนกลุ่มเป้าหมายจะได้แทรกเข้าไปในแต่ละกลุ่ม และทำ กิจกรรมร่วมกัน มีการเล่นเกมเพื่อความสนุกสนานและผ่อนคลายความเครียด

2.2.4 ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มมารายงานการร่วมทำกิจกรรมในการ อบรมคุณธรรม หรือการเปิดใจ โดยให้วิเคราะห์ตัวเองถึง ข้อดีและข้อเสียของตัวเอง และ จะมีวิธีการแก้ข้อบกพร่องของตัวเองได้อย่างไรในทุกครั้งที่เข้าร่วมกิจกรรม โดยจะเน้น นักเรียนกลุ่มเป้าหมายเป็นหลัก

2.2.5 ครูผู้ดูแลรับผิดชอบ ซึ่งเป็นผู้ร่วมวิจัย ประเมินผลการเปลี่ยนแปลงของนักเรียนกลุ่มเป้าหมายหลังการดำเนินกิจกรรมการอบรมคุณธรรม จากนั้นรวบรวมข้อมูลมาวิเคราะห์ผล และทำการส่งข้อมูลให้ผู้วิจัย

2.3 กิจกรรมการให้คำปรึกษาแบบเผชิญความจริง

2.3.1 ครูผู้ดูแลรับผิดชอบ ซึ่งเป็นผู้ร่วมวิจัย ศึกษาข้อมูลกลุ่มเป้าหมายเป็นรายบุคคล เพื่อศึกษาปัญหาและสาเหตุและปัจจัยที่เกี่ยวข้องต่อการเกิดปัญหา และทำการพูดคุยให้คำปรึกษา ตั้งแต่วันที่ 1 กุมภาพันธ์ 2557 ถึงวันที่ 28 กุมภาพันธ์ 2557

2.3.2 ครูผู้ดูแลรับผิดชอบ ซึ่งเป็นผู้ร่วมวิจัย ดำเนินการให้การพูดคุยให้คำปรึกษา โดยมีการปฐมนิเทศและเริ่มการให้คำปรึกษา เพื่อสร้างสัมพันธภาพที่ดีระหว่างผู้ให้คำปรึกษากับนักเรียน ให้ได้รับความอบอุ่นคุ้นเคย และไว้วางใจจากผู้ให้คำปรึกษา และเพื่อให้นักเรียนทราบและเข้าใจวัตถุประสงค์ของการให้คำปรึกษา จากนั้นก็เข้าสู่การให้คำปรึกษาแบบเผชิญความจริง ตามรูปแบบของกระบวนการ

2.3.3 ให้นักเรียนกลุ่มเป้าหมายเข้ารับการรับคำปรึกษา โดยรูปแบบของการให้คำปรึกษาจะเป็นการแนะนำตนเอง ข้อมูลพื้นฐาน โดยให้นักเรียนวิเคราะห์จุดแข็งและจุดด้อยของตัวเองแล้วอภิปรายแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกันกับเพื่อน

2.3.4 เมื่อนักเรียนกลุ่มเป้าหมายได้อภิปรายถึงปัญหาของตัวเองร่วมกับเพื่อนเสร็จแล้ว ครูก็ให้คำปรึกษาเกี่ยวกับแนวทางในการแก้ปัญหาให้กับนักเรียนอีกครั้งหนึ่ง โดยจะต้องไม่กระทบกระเทือนสิทธิของตัวนักเรียนและคนอื่น ๆ

2.3.5 ครูผู้ดูแลรับผิดชอบ ซึ่งเป็นผู้ร่วมวิจัย ประเมินผลการเปลี่ยนแปลงของนักเรียนกลุ่มเป้าหมายหลังการดำเนินกิจกรรมการให้คำปรึกษาแบบเผชิญความจริง จากนั้นรวบรวมข้อมูลมาวิเคราะห์ และทำการส่งข้อมูลให้ผู้วิจัย

2.4 กิจกรรมดนตรีพาเพลิน

2.4.1 ครูผู้ดูแลรับผิดชอบ ซึ่งเป็นผู้ร่วมวิจัย ศึกษาข้อมูลกลุ่มเป้าหมายเป็นรายบุคคล เพื่อศึกษาปัญหาและสาเหตุและปัจจัยที่เกี่ยวข้องต่อการเกิดปัญหา และทำการพูดคุยเพื่อสร้างสัมพันธภาพ ระหว่างครูกับนักเรียนก่อนการดำเนินกิจกรรม

2.4.2 ครูผู้ดูแลรับผิดชอบ ซึ่งเป็นผู้ร่วมวิจัย ดำเนินการให้การพูดคุยให้กำลังใจ เพื่อสร้างสัมพันธภาพที่ดี ระหว่างผู้ให้คำปรึกษากับนักเรียน ให้ได้รับความอบอุ่นคุ้นเคย และไว้วางใจจากนั้นดำเนินการตามกระบวนการของกิจกรรมโดยใช้ดนตรีเข้ามาเป็นส่วนหนึ่งของกิจกรรม เพื่อทำให้นักเรียนได้ผ่อนคลายความวิตกกังวล และพร้อมที่จะทำกิจกรรมร่วมกับนักเรียนกลุ่มเป้าหมายจะเป็นนักเรียนที่มีความสนใจที่จะเล่นดนตรีอยู่แล้ว โดยใช้เวลานอกเหนือจากการเรียนทำกิจกรรม ซึ่งเครื่องดนตรีที่เล่นจะเป็นลักษณะของวงโยธวาทิต ซึ่งเป็นวงประจำโรงเรียน

2.4.3 ให้ความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับชิ้นดนตรีที่นักเรียนสนใจ โดยให้หลักการและวิธีการเล่นอย่างถูกต้องและมอบหมายชิ้นดนตรีชิ้นนั้นให้นักเรียนเป็นคนดูแลรับผิดชอบและรักษาเสมือนเครื่องดนตรีชิ้นนั้นเป็นของตัวเอง และเพื่อเป็นการเพิ่มกำลังใจให้กับตัวนักเรียนเองที่ครูให้ความสำคัญ

2.4.4 ครูผู้ดูแลรับผิดชอบ ซึ่งเป็นผู้ร่วมวิจัย ประเมินผลการเปลี่ยนแปลงของนักเรียนกลุ่มเป้าหมายหลังการดำเนินกิจกรรมดนตรีพาเพลินจากนั้นรวบรวมข้อมูลมาวิเคราะห์ และทำการส่งข้อมูลให้ผู้วิจัย

2.5 กิจกรรมกีฬานอกเวลา

2.5.1 ครูผู้ดูแลรับผิดชอบซึ่งเป็นผู้ร่วมวิจัย ศึกษาข้อมูลกลุ่มเป้าหมายเป็นรายบุคคล เพื่อศึกษาปัญหาและสาเหตุและปัจจัยที่เกี่ยวข้องต่อการเกิดปัญหา และทำการพูดคุยเพื่อสร้างสัมพันธภาพ ระหว่างครูกับนักเรียนก่อนการดำเนินกิจกรรม

2.5.2 ครูผู้ดูแลรับผิดชอบ ซึ่งเป็นผู้ร่วมวิจัย ดำเนินการให้การพูดคุยให้กำลังใจ เพื่อสร้างสัมพันธภาพที่ดี ระหว่างผู้ให้คำปรึกษากับนักเรียน ให้ได้รับความอบอุ่นคุ้นเคย และไว้วางใจจากนั้นดำเนินการตามกระบวนการของกิจกรรมโดยใช้เวลาหลังเลิกเรียนทำกิจกรรม โดยใช้กีฬา ได้แก่ ฟุตบอล วอลเลย์บอล เปตอง เพื่อทำให้นักเรียนได้ร่วมกิจกรรม และทำกิจกรรมร่วมกับครู และเพื่อนๆ

2.5.3 ครูผู้ดูแลรับผิดชอบ ซึ่งเป็นผู้ร่วมวิจัย ประเมินผลการเปลี่ยนแปลงของนักเรียนกลุ่มเป้าหมายหลังการดำเนินกิจกรรมกีฬานอกเวลาจากนั้นรวบรวมข้อมูลมาวิเคราะห์ และทำการส่งข้อมูลให้ผู้วิจัย

2.6 กิจกรรมการการเชื่อมบ้านนักเรียน

2.6.1 ครูผู้ดูแลรับผิดชอบซึ่งเป็นผู้ร่วมวิจัย รวบรวมข้อมูล เพื่อศึกษา วิเคราะห์ปัญหาสาเหตุและปัจจัยที่เกี่ยวข้องต่อการเกิดปัญหา จัดกิจกรรมการเชื่อมบ้าน โดยกำหนดผู้รับผิดชอบกิจกรรมการเชื่อมบ้าน

2.6.2 ครูผู้ดูแลรับผิดชอบ ซึ่งเป็นผู้ร่วมวิจัย ดำเนินการเชื่อมบ้าน นักเรียน มีการปรึกษาหารือกันและร่วมมือกันกับผู้ปกครองในการแก้ไขปัญหา นักเรียนที่มี พฤติกรรมไม่พึงประสงค์

2.6.3 ครูผู้ดูแลรับผิดชอบ ซึ่งเป็นผู้ร่วมวิจัย สรุปผลการเชื่อมบ้าน นักเรียนและวางแผนช่วยเหลือ แก้ไขปัญหาร่วมกับผู้ปกครองและบุคลากรที่เกี่ยวข้อง

3. ชั้นสังเกตการณ์ (Observation)

ผลการดำเนินงานการแก้ไขปัญหาพฤติกรรมไม่พึงประสงค์ของนักเรียน ระดับมัธยมศึกษาตอนต้นโรงเรียนบ้านเปือยทานตะวันพิทยาสรรพ์ สำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษาสกลนครเขต 2 ดำเนินการดังนี้

3.1 การประเมินกิจกรรมการแก้ปัญหาพฤติกรรมไม่พึงประสงค์ของ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ในวงรอบที่ 2 ซึ่งปรากฏผลดังตาราง

ตาราง 13 ผลการประเมินกิจกรรมการแก้ไขปัญหาพฤติกรรมไม่พึงประสงค์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนบ้านเปือยทานตะวันพิทยาสรรพ์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 2

ข้อ	รายการประเมิน / สอบถาม	ค่าสถิติ (N=30)		แปลผล
		\bar{X}	S.D	
1	กิจกรรมการพบพ่อครูแม่ครูเป็นกิจกรรมที่ให้คำปรึกษากับนักเรียนอย่างเหมาะสม	4.67	0.48	มากที่สุด
2	กิจกรรมการอบรมคุณธรรม จริยธรรม มีการจัดกิจกรรมที่มีความเหมาะสม	4.57	0.57	มากที่สุด
3	กิจกรรมการให้คำปรึกษาแบบเผชิญความจริงมีความเหมาะสม	4.63	0.48	มากที่สุด
4	ความพร้อมและความเหมาะสมในการจัดกิจกรรมดนตรีพาเพลิน	4.57	0.49	มากที่สุด
5	ความเหมาะสมของกิจกรรมกีฬานอกเวลา	4.53	0.50	มากที่สุด
6	กิจกรรมการเยี่ยมบ้านนักเรียนมีความเหมาะสมและมีส่วนในการแก้ไขปัญหาพฤติกรรมไม่พึงประสงค์ของนักเรียน	4.73	0.45	มากที่สุด
รวม		4.62	0.51	มากที่สุด

จากตาราง พบว่า การประเมินกิจกรรมการแก้ไขปัญหาพฤติกรรมไม่พึงประสงค์นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนบ้านเปือยทานตะวันพิทยาสรรพ์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 2 ในวงรอบที่ 2 ตามความคิดเห็นโดยรวมอยู่ในระดับ มากที่สุด ($\bar{X} = 4.62$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า มีรายการประเมินอยู่ในระดับมากที่สุดทุกรายการ มีรายการประเมินที่เป็นค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ กิจกรรมการเยี่ยมบ้านนักเรียน ($\bar{X} = 4.73$) ส่วนกิจกรรมที่ได้รับการประเมินที่อยู่ในอันดับสุดท้ายคือ ความเหมาะสมของกิจกรรมกีฬานอกเวลา ($\bar{X} = 4.53$) แต่ก็ยังอยู่ในระดับมากที่สุดเช่นกัน

ในส่วนของกิจกรรมจิตอาสา จะเห็นว่า กลุ่มเป้าหมายจำนวน 30 คน มีการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมอย่างเห็นได้ชัดเจน โดยพฤติกรรมที่เปลี่ยนแปลงนั้นเป็นการ

เปลี่ยนแปลงไปในทางที่ดีขึ้น เช่น จากที่ไม่เคยทำงานร่วมกันกับเพื่อนหรือคนอื่น ชอบอยู่คนเดียว ก็เริ่มที่จะเข้ากลุ่มกับเพื่อน จากที่เคยเป็นคนเห็นแก่ตัว เอาเปรียบเพื่อน ไม่ยอมช่วยเพื่อนทำงาน ก็เริ่มที่จะรู้จักแบ่งปัน ให้ความช่วยเหลือกับเพื่อน รู้จักการให้การเสียสละ โดยที่ไม่แบ่งแยกกว่าจะเป็นเพศชายหรือเพศหญิงจะเห็นได้จากการสัมภาษณ์ตัวนักเรียนที่พฤติกรรมไม่พึงประสงค์และกลุ่มเพื่อน ดังคำสัมภาษณ์ต่อไปนี้

กลุ่มนักเรียนที่มีพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

“..จากที่เคยเห็นแก่ตัว ไม่ช่วยทำงานเพราะไม่ใช่งานของตนเอง ก็รู้จักช่วยคนอื่น ทำให้รู้สึกดีที่ได้ทำงานเพื่อคนอื่นบ้าง..”

(เด็กชาย ข, นามสมมติ. นักเรียน. สัมภาษณ์, 2556)

“..รู้จักที่จะปรับตัวให้เข้ากับสังคมและคนหมู่มาก รู้จักการเสียสละเพื่อส่วนรวม โดยไม่หวังสิ่งตอบแทน..”

(เด็กชาย จ, นามสมมติ. นักเรียน. สัมภาษณ์, 2556)

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

“..ให้ความร่วมมือกับชุมชน ในการพัฒนาบริเวณรอบๆชุมชนในวันสำคัญต่างๆที่ทางชุมชนจัด ทั้งที่เมื่อก่อนไม่เคยเข้าร่วมเลย..”

(เด็กชาย ก, นามสมมติ. นักเรียน. สัมภาษณ์, 2556)

“..ช่วยบริจาคเงินเพื่อช่วยเป็นปัจจัยในการทำบุญและปัจจัยในการพัฒนาวัดและชุมชน..”

(เด็กชาย ค, นามสมมติ. นักเรียน. สัมภาษณ์, 2556)

“..ไปทำบุญที่วัดกับแม่ ช่วยผู้ใหญ่ล้างจาน กวาดลานวัด ทั้งที่เมื่อก่อนไม่ค่อยชอบไปวัดเลยและไม่รู้จักที่จะช่วยเหลือคนอื่นเลย..”

(เด็กหญิง ญ, นามสมมติ. นักเรียน. สัมภาษณ์, 2556)

“..ช่วยผู้ใหญ่ทำความสะอาดวัด กวาดใบไม้ และก็ให้อาหารสุนัข..”

(เด็กหญิง ซ, นามสมมติ. นักเรียน. สัมภาษณ์, 2556)

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

“..ช่วยคุณครูแยกขยะเพื่อจะเอาไปขายและนำเงินมาซื้อไม้กวาด
ทางมะพร้าวเพื่อใช้ทำความสะอาดบริเวณโรงเรียน..”

(เด็กชาย น, นามสมมติ. นักเรียน. สัมภาษณ์, 2556)

“..อาสาตัวเองเพื่อช่วยคุณครูถือสิ่งของและเอกสาร ทั้งที่ตนเองไม่เคย
ทำมาก่อนเลย..”

(เด็กชาย ฝ, นามสมมติ. นักเรียน. สัมภาษณ์, 2556)

กลุ่มเพื่อนนักเรียนที่มีปัญหาพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

“..เพื่อนมีพฤติกรรมที่เปลี่ยนไป จากที่ไม่เคยช่วยทำงาน ก็รู้จักช่วย
คนอื่น...”

(เด็กชายอลงกรณ์ นานคำ. นักเรียน. สัมภาษณ์, 2556)

“..หลังจากที่คุณครูมีการจัดกิจกรรมเพื่อแก้ปัญหาพฤติกรรมที่ไม่พึง
ประสงค์ของนักเรียน แล้วให้นักเรียนเข้าร่วมทำกิจกรรม เพื่อนมีนิสัยดีขึ้นกว่าเดิมมากเลย
รู้จักแบ่งปัน รู้จักให้รู้จักเสียสละ..”

(เด็กชายนพเก้า ทองนนท์. นักเรียน. สัมภาษณ์,
2556)

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

“..ปกติแล้วเพื่อนเป็นคนที่เห็นแก่ตัว แต่ตอนนี้เขามีการเปลี่ยนแปลง
พฤติกรรม ซึ่งต่างจากเดิมอย่างเห็นได้ชัดเจนมาก และเป็นพฤติกรรมในทางที่ดีขึ้น..”

(เด็กชายสงกรานต์ พะตะเพ็ง. นักเรียน. สัมภาษณ์, 2556)

“..รู้จักช่วยเหลือเพื่อนๆ ทำงานช่วยเพื่อน ซึ่งแตกต่างจากเมื่อก่อนนี้มาก
..”

(เด็กชายภูมิพัฒน์ แสงโยธา. นักเรียน. สัมภาษณ์, 2556)

“..เพื่อนรู้จักกวาดห้อง ทำเวรประจำวันตามที่ได้รับมอบหมาย ทั้งที่แต่
ก่อนไม่เคยทำเลย..”

(เด็กหญิงนันทริตา บุญมาก. นักเรียน. สัมภาษณ์, 2556)

“..ทำงานที่เพื่อนมอบหมายจนเสร็จและช่วยงานกลุ่มจนงานที่ได้รับมอบหมายจากครูสำเร็จ..”

(เด็กหญิงธัญญาลักษณ์ แสงโยธา. นักเรียน. สัมภาษณ์, 2556)

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

“..ทำความสะอาดเขตรับผิดชอบในบริเวณโรงเรียนช่วยเพื่อน ซึ่งเมื่อก่อนไม่เคยทำเลย ซึ่งเพื่อนมีพฤติกรรมที่เปลี่ยนไปจนหนูแปลกใจ..”

(เด็กหญิงรุ่งฤดี เทียมราช. นักเรียน. สัมภาษณ์, 2556)

“..อาสาตัวเองเพื่อช่วยงานคุณครู ตั้งใจเรียนมากกว่าเดิมซึ่งเป็นการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมที่เป็นไปในทางที่ดีขึ้นมาก ทั้งที่เมื่อก่อนไม่เป็นเช่นนั้น..”

(เด็กหญิงชลลิตา ชำนาญแก้ว. นักเรียน. สัมภาษณ์, 2556)

3.2 เมื่อสิ้นภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2556 จำนวนนักเรียนที่มีพฤติกรรมไม่พึงประสงค์มีจำนวนน้อยลงเมื่อได้รับการแก้ปัญหาจากคณะครู ซึ่งเป็นผู้ร่วมวิจัย ซึ่งปรากฏดังตาราง

ตาราง 14 การเปรียบเทียบพฤติกรรมไม่พึงประสงค์ คือ การไม่ส่งงาน หลังจาก
ดำเนินการแก้ปัญหา

ลำดับ	รายชื่อ นักเรียน	ชั้น	ไม่ส่งงาน (ครั้ง)		ลดลง (ครั้ง)	ลดลง ร้อยละ
			ก่อน	หลัง		
1	เด็กชาย ก	ม.1/1	18	9	9	50.00
2	เด็กชาย ข	ม.1/1	16	6	10	62.50
3	เด็กชาย ค	ม.1/1	13	5	8	61.54
4	เด็กชาย จ	ม.1/1	20	12	8	40.00
5	เด็กชาย ฉ	ม.1/2	16	9	7	43.75
6	เด็กชาย ช	ม.1/2	16	6	10	62.50
7	เด็กชาย ซ	ม.2/1	10	6	4	40.00
8	เด็กชาย ฌ	ม.2/1	11	7	4	54.55
9	เด็กชาย ฎ	ม.2/1	14	9	5	35.71
10	เด็กชาย ฏ	ม.2/1	10	4	6	60.00
11	เด็กหญิง ฎ	ม.2/1	20	13	7	35.00
12	เด็กหญิง ท	ม.2/1	20	11	9	47.00
13	เด็กชาย ฎ	ม.2/2	14	6	8	57.14
14	เด็กชาย ฒ	ม.2/2	15	7	8	53.33
15	เด็กชาย ณ	ม.2/2	15	5	10	66.67
16	เด็กชาย ด	ม.2/2	21	14	7	33.33
17	เด็กชาย ต	ม.2/2	21	11	10	47.62
18	เด็กชาย ถ	ม.2/2	18	9	9	50.00
19	เด็กชาย ท	ม.2/2	21	12	9	42.86
20	เด็กชาย ฐ	ม.3/1	14	8	6	42.86

ตาราง 14 (ต่อ)

ลำดับ	รายชื่อ นักเรียน	ชั้น	ไม่ส่งงาน (ครั้ง)		ลดลง (ครั้ง)	ลดลง ร้อยละ
			ก่อน	หลัง		
21	เด็กชาย น	ม.3/1	18	8	10	55.56
22	เด็กชาย บ	ม.3/1	16	6	10	62.50
23	เด็กชาย ป	ม.3/1	13	4	9	69.23
24	เด็กชาย ผ	ม.3/2	20	6	14	70.00
25	เด็กชาย ฝ	ม.3/2	16	6	10	62.50
26	เด็กชาย พ	ม.3/2	16	11	5	31.25
27	เด็กชาย ฟ	ม.3/2	10	6	4	40.00
28	เด็กชาย ม	ม.3/2	11	4	7	63.63
29	เด็กชาย ร	ม.3/2	14	5	9	64.29
30	เด็กชาย ว	ม.3/1	10	3	7	70.00
	รวม		467	228	239	51.18

ตาราง 15 การเปรียบเทียบพฤติกรรมไม่พึงประสงค์ คือ การหนีเรียน หลังจากดำเนินการ
แก้ปัญหา

ลำดับ	รายชื่อ นักเรียน	ชั้น	หนีเรียน (ครั้ง)		ลดลง (ครั้ง)	ลดลง ร้อยละ
			ก่อน	หลัง		
1	เด็กชาย ก	ม.1/1	11	3	8	72.72
2	เด็กชาย ข	ม.1/1	10	3	7	70.00
3	เด็กชาย ค	ม.1/1	8	2	6	75.00
4	เด็กชาย จ	ม.1/1	12	4	8	66.67
5	เด็กชาย ฉ	ม.1/2	11	2	9	81.82
6	เด็กชาย ช	ม.1/2	13	3	10	76.92
7	เด็กชาย ซ	ม.2/1	9	2	7	77.78

ตาราง 15 (ต่อ)

ลำดับ	รายชื่อ นักเรียน	ชั้น	หนังสือเรียน (ครั้ง)		ลดลง (ครั้ง)	ลดลง ร้อยละ
			ก่อน	หลัง		
8	เด็กชาย ฉ	ม.2/1	10	3	7	70.00
9	เด็กชาย ฎ	ม.2/1	14	5	9	64.29
10	เด็กชาย ฐ	ม.2/1	9	2	7	77.78
11	เด็กหญิง ฎ	ม.2/1	16	6	10	62.50
12	เด็กหญิง ซ	ม.2/1	15	6	9	60.00
13	เด็กชาย ฎ	ม.2/2	10	2	8	80.00
14	เด็กชาย ฒ	ม.2/2	13	4	9	69.23
15	เด็กชาย ณ	ม.2/2	14	6	8	57.14
16	เด็กชาย ด	ม.2/2	18	6	12	66.67
17	เด็กชาย ต	ม.2/2	11	4	7	63.64
18	เด็กชาย ถ	ม.2/2	13	4	9	69.23
19	เด็กชาย ท	ม.2/2	14	5	9	64.29
20	เด็กชาย ฐ	ม.3/1	13	6	7	53.85
21	เด็กชาย น	ม.3/1	9	2	7	77.78
22	เด็กชาย บ	ม.3/1	10	2	8	80.00
23	เด็กชาย ป	ม.3/1	9	3	6	66.67
24	เด็กชาย ผ	ม.3/2	9	2	7	77.78
25	เด็กชาย ฝ	ม.3/2	8	1	7	87.50
26	เด็กชาย พ	ม.3/2	18	11	7	38.89
27	เด็กชาย ฟ	ม.3/2	16	5	11	68.75
28	เด็กชาย ม	ม.3/2	10	2	8	80.00
29	เด็กชาย ร	ม.3/2	10	2	8	80.00
30	เด็กชาย ว	ม.3/1	9	1	8	88.89
	รวม		352	109	243	69.03

ตาราง 16 การเปรียบเทียบพฤติกรรมไม่พึงประสงค์ คือ การแต่งกายผิดระเบียบ หลังจาก
ดำเนินการแก้ปัญหา

ลำดับ	รายชื่อ นักเรียน	ชั้น	แต่งกาย ผิดระเบียบ (ครั้ง)		ลดลง (ครั้ง)	ลดลง ร้อยละ
			ก่อน	หลัง		
1	เด็กชาย ก	ม.1/1	8	3	5	62.50
2	เด็กชาย ข	ม.1/1	12	4	8	66.67
3	เด็กชาย ค	ม.1/1	6	3	3	50.00
4	เด็กชาย จ	ม.1/1	14	8	6	42.86
5	เด็กชาย ฉ	ม.1/2	11	5	6	54.55
6	เด็กชาย ช	ม.1/2	13	3	10	76.92
7	เด็กชาย ซ	ม.2/1	8	2	6	75.00
8	เด็กชาย ฌ	ม.2/1	6	2	4	66.67
9	เด็กชาย ฎ	ม.2/1	11	6	5	45.46
10	เด็กชาย ฏ	ม.2/1	8	2	6	75.00
11	เด็กหญิง ญ	ม.2/1	18	9	9	50.00
12	เด็กหญิง ท	ม.2/1	16	7	9	56.25
13	เด็กชาย ฎ	ม.2/2	11	2	9	81.82
14	เด็กชาย ฒ	ม.2/2	10	4	6	60.00
15	เด็กชาย ณ	ม.2/2	13	5	8	61.54
16	เด็กชาย ด	ม.2/2	26	14	12	46.15
17	เด็กชาย ต	ม.2/2	15	3	12	80.00

ตาราง 16 (ต่อ)

ลำดับ	รายชื่อ นักเรียน	ชั้น	แต่งกาย ผิดระเบียบ (ครั้ง)		ลดลง (ครั้ง)	ลดลง ร้อยละ
			ก่อน	หลัง		
18	เด็กชาย ถ	ม.2/2	18	4	14	77.78
19	เด็กชาย ท	ม.2/2	12	5	7	58.33
20	เด็กชาย ธ	ม.3/1	11	4	7	63.64
21	เด็กชาย น	ม.3/1	11	2	9	81.82
22	เด็กชาย บ	ม.3/1	13	4	9	69.23
23	เด็กชาย ป	ม.3/1	9	3	6	66.67
24	เด็กชาย ผ	ม.3/2	9	2	7	77.78
25	เด็กชาย ฝ	ม.3/2	11	3	8	72.73
26	เด็กชาย พ	ม.3/2	24	16	8	33.33
27	เด็กชาย ฟ	ม.3/2	21	9	12	57.14
28	เด็กชาย ม	ม.3/2	12	2	10	83.33
29	เด็กชาย ร	ม.3/2	25	16	9	36.00
30	เด็กชาย ว	ม.3/1	8	2	6	75.00
	รวม		390	154	236	60.51

ตาราง 17 การเปรียบเทียบพฤติกรรมไม่พึงประสงค์ คือ การไม่แสดงความเคารพ
หลังจากดำเนินการแก้ปัญหา

ลำดับ	รายชื่อ นักเรียน	ชั้น	ไม่แสดง ความเคารพ (ครั้ง)		ลดลง (ครั้ง)	ลดลง ร้อยละ
			ก่อน	หลัง		
1	เด็กชาย ก	ม.1/1	5	2	3	60.00
2	เด็กชาย ข	ม.1/1	2	1	1	50.00
3	เด็กชาย ค	ม.1/1	4	1	3	75.00
4	เด็กชาย จ	ม.1/1	16	5	11	68.75
5	เด็กชาย ฉ	ม.1/2	11	3	8	72.73
6	เด็กชาย ช	ม.1/2	6	2	4	66.67
7	เด็กชาย ซ	ม.2/1	4	1	3	75.00
8	เด็กชาย ฌ	ม.2/1	5	1	4	80.00
9	เด็กชาย ฎ	ม.2/1	5	3	2	40.00
10	เด็กชาย ฏ	ม.2/1	4	1	3	75.00
11	เด็กหญิง ญ	ม.2/1	10	3	7	70.00
12	เด็กหญิง ท	ม.2/1	9	3	6	66.67
13	เด็กชาย ฎ	ม.2/2	4	1	3	75.00
14	เด็กชาย ฒ	ม.2/2	6	1	5	83.33
15	เด็กชาย ณ	ม.2/2	4	1	3	75.00
16	เด็กชาย ด	ม.2/2	18	8	10	55.56
17	เด็กชาย ต	ม.2/2	6	2	4	66.67

ตาราง 17 (ต่อ)

ลำดับ	รายชื่อ นักเรียน	ชั้น	ไม่แสดง		ลดลง (ครั้ง)	ลดลง ร้อยละ
			ก่อน	หลัง		
18	เด็กชาย ถ	ม.2/2	8	2	6	75.00
19	เด็กชาย ท	ม.2/2	15	4	11	73.33
20	เด็กชาย ธ	ม.3/1	11	3	8	72.73
21	เด็กชาย น	ม.3/1	8	2	6	75.00
22	เด็กชาย บ	ม.3/1	6	2	4	66.67
23	เด็กชาย ป	ม.3/1	4	1	3	75.00
24	เด็กชาย ผ	ม.3/2	4	1	3	75.00
25	เด็กชาย ฝ	ม.3/2	6	2	4	66.67
26	เด็กชาย พ	ม.3/2	16	9	7	43.75
27	เด็กชาย ฟ	ม.3/2	14	5	9	64.29
28	เด็กชาย ม	ม.3/2	6	2	4	66.67
29	เด็กชาย ร	ม.3/2	7	2	5	71.43
30	เด็กชาย ว	ม.3/1	5	1	4	80.00
	รวม		229	75	154	67.25

จากตาราง 17 พบว่า จำนวนนักเรียนที่มีพฤติกรรมไม่พึงประสงค์ได้รับการ
แก้ปัญหาจากคณะครูซึ่งเป็นผู้ร่วมวิจัย จากข้อมูลภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2556 ซึ่งเป็น
ช่วงเสรีจลิน์การพัฒนาในวงรอบที่ 2 จำนวนนักเรียนที่มีพฤติกรรมไม่พึงประสงค์หลังได้รับ
การแก้ปัญหาจากคณะครู ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2556 มีจำนวนลดลง ข้อมูลจาก
ตารางพบว่า ในภาพรวมนักเรียนที่มีพฤติกรรมไม่พึงประสงค์มีจำนวนลดลง ดัง
รายละเอียดดังนี้ พฤติกรรมการไม่ส่งงานมีจำนวนลดลง คิดเป็นร้อยละ 51.18 พฤติกรรม
การหนีเรียนมีจำนวนลดลง คิดเป็นร้อยละ 69.03 พฤติกรรมการแต่งกายผิดระเบียบมี
จำนวนลดลง คิดเป็นร้อยละ 60.51 และพฤติกรรมการไม่แสดงความเคารพมีจำนวนลดลง

คิดเป็นร้อยละ 67.25 จึงสามารถสรุปได้ว่า บรรลุจุดมุ่งหมายของโครงการที่ตั้งไว้ คณะครู ซึ่งเป็นผู้ร่วมวิจัยมีส่วนร่วมในการแก้ปัญหาพฤติกรรมไม่พึงประสงค์ของนักเรียน และส่งผลให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนบ้านเปือยทานตะวันพิทยาสรรพ์ ที่มีพฤติกรรมไม่พึงประสงค์ คือ พฤติกรรมการไม่ส่งงาน พฤติกรรมการหนีเรียน พฤติกรรม การแต่งกายผิดระเบียบและพฤติกรรมที่ไม่แสดงความเคารพ มีจำนวนลดลง คิดเป็น ค่าเฉลี่ยร้อยละ 61.99

จากการสัมภาษณ์ความรู้สึกนึกคิดเกี่ยวกับพฤติกรรมของตนเองเกี่ยวกับการ แสดงพฤติกรรมไม่พึงประสงค์นักเรียนที่เป็นกลุ่มเป้าหมายของการพัฒนาซึ่งผู้วิจัยสุ่มจาก นักเรียนชั้นละ 4 คนซึ่งส่วนใหญ่เป็นนักเรียนชาย ยกเว้นชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่มีนักเรียน หญิง 2 คน ผลการสัมภาษณ์ ปรากฏดังนี้

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

“..ผมกลัวที่จะเข้าไปขอความช่วยเหลือจากเพื่อน เมื่อผมไม่สามารถทำ การบ้านที่ครูให้ทำได้...”

(เด็กชาย ก, นามสมมติ. นักเรียน. สัมภาษณ์, 2556)

“..จากที่ไม่เคยช่วยเหลือเพื่อนเวลาทำงาน ตอนนี้ผมรู้จักการให้ความ ช่วยเหลือเพื่อนถึงแม้ว่าจะไม่มาก แต่ผมก็รู้สึกดีที่ได้ทำ..”

(เด็กชาย ค, นามสมมติ. นักเรียน. สัมภาษณ์, 2556)

“..มีเพื่อนบอกผมว่านิสัยเปลี่ยนไป แต่งกายที่ดูแล้วดูดีกว่าแต่ก่อน ทำให้ ผมรู้สึกอายบ้าง แต่ก็รู้สึกดีคับที่เพื่อนชม..”

(เด็กชาย จ, นามสมมติ. นักเรียน. สัมภาษณ์, 2556)

“..แต่ก่อนผมรู้สึกอายเวลาที่จะยกมือไหว้ พ่อกับแม่เวลาจะออกจาก บ้านไปโรงเรียน แต่ทุกวันนี้ไม่อายแล้วและกล้าที่จะทำในสิ่งที่ดี..”

(เด็กชาย ช, นามสมมติ. นักเรียน. สัมภาษณ์, 2556)

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

“..เมื่อก่อนเวลาผมไม่เข้าใจเนื้อหาที่เรียนผมก็จะไม่ใส่ใจทำให้ผมเรียนไม่รู้ เรื่อง แต่ตอนนี้ผมกล้าที่ถามคุณครูเมื่อผมไม่เข้าใจเนื้อหา..”

(เด็กชาย ก, นามสมมติ. นักเรียน. สัมภาษณ์, 2556)

“..ผมจะรู้สึกไม่พอใจเวลาเพื่อนทำอะไรซัดใจ แต่ตอนนี้ผมรู้จักการที่จะรับฟังความคิดเห็นของคนอื่นมากกว่าความคิดของตนเองฝ่ายเดียว..”

(เด็กชาย ค, นามสมมติ. นักเรียน. สัมภาษณ์, 2556)

“..แต่ก่อนไม่ค่อยส่งการบ้านคุณครูเพราะทำไม่ได้และอายที่จะถามคุณครูและเพื่อนในห้อง แต่ตอนนี้หนูกล้าที่จะถามครู และไม่อายที่จะขอความช่วยเหลือจากเพื่อนๆ ทำให้มีการบ้านส่งคุณครู..”

(เด็กหญิง ญ, นามสมมติ. นักเรียน. สัมภาษณ์, 2556)

“..หนูไม่ชอบเข้าห้องเรียนเวลาครูสอนเพราะเนื้อหาวิชาเยอะและน่าเบื่อแต่ตอนนี้คุณครูได้ปรับเปลี่ยนการเรียนโดยมีการทำกิจกรรม การทำงานเป็นกลุ่มและมีเล่นเกมบ้าง ทำให้ไม่เครียดและหนูก็ชอบจึงทำให้หนูอยากเข้าเรียน..”

(เด็กหญิง ซ, นามสมมติ. นักเรียน. สัมภาษณ์, 2556)

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

“..จากที่ครูเคยสอนน่าเบื่อ ตอนนี้คุณครูสอนสนุกมากขึ้น มีกิจกรรมแปลกใหม่ ทำให้อยากเข้าเรียนมากขึ้น..”

(เด็กชาย น, นามสมมติ. นักเรียน. สัมภาษณ์, 2556)

“..ตอนนี้เรารู้เรื่องมากขึ้นกว่าเดิม เพราะครูใช้สื่อการสอนมากขึ้น มีเทคนิควิธีการใหม่ๆ ทำให้สามารถทำการบ้านและส่งการบ้านที่ครูให้ทำได้..”

(เด็กชาย ฝ, นามสมมติ. นักเรียน. สัมภาษณ์, 2556)

“..คุณครูใจดีมากขึ้นไม่ค่อยเข้มงวดเหมือนเมื่อก่อน ทำให้รู้สึกสบายใจในการเรียนและอยากเข้าเรียน..”

(เด็กชาย ม, นามสมมติ. นักเรียน. สัมภาษณ์, 2556)

“..ครูชมว่านิสัยดีขึ้นจากที่เป็นคนใจร้อน ก็ดูเป็นคนใจเย็น แต่งกายถูกระเบียบกว่าเมื่อก่อนทำให้รู้สึกอายน้อย แต่ก็รู้สึกดีและก็ชอบทำผมให้มีกำลังใจ..”

(เด็กชาย ว, นามสมมติ. นักเรียน. สัมภาษณ์, 2556)

4. ชั้นสะท้อนกลับ (Reflection)

จากการติดตามและประเมินผลการแก้ไขปัญหาพฤติกรรมไม่พึงประสงค์ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนบ้านเปือยทานตะวันพิทยาสรรพ์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 2 ที่กลุ่มผู้ร่วมวิจัยหาแนวทางขึ้นและได้นำมาปฏิบัติ พบว่า สามารถนำไปใช้ได้จริง สามารถบรรลุจุดมุ่งหมายที่ตั้งไว้ว่า กลุ่มผู้ร่วมวิจัยมีส่วนร่วมในการแก้ปัญหาพฤติกรรมไม่พึงประสงค์ของนักเรียน โดยรวมทุกกิจกรรม อยู่ในระดับ มากที่สุด และส่งผลให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนบ้านเปือยทานตะวันพิทยาสรรพ์ ที่มีพฤติกรรมไม่พึงประสงค์มีจำนวนลดลง ดังที่ได้นำเสนอรายละเอียดดังตารางข้างต้น

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร